

สุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชาย ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Mental Health and Relationship Length of Gay Male Couples
in Rainbow Sky Association of Thailand

Mr. Ekathep Michaels

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

เอกเทพ ไมเกิ้ล : สุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชาย ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย (Mental Health and Relationship Length of Gay Male Couples in Rainbow Sky Association of Thailand) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. นพ.ดารุจ อนิวรรณพงศ์, 58 หน้า.

ชายรักชายเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงเรื่องสุขภาพจิตเนื่องจากสภาพสังคมที่ไม่ยอมรับ, การเหยียดเพศ, แบ่งแยกเรื่องเพศ เกิดเป็นตราบาป การเปิดเผยนิยมทางเพศจึงเป็นความกดดันของกลุ่มชายรักชายให้ต้องปิดบังและไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองทางเพศได้ ก่อให้เกิดความเครียดความกดดัน จนอาจเป็นปัญหาทางสุขภาพจิตได้ จากงานวิจัยในปัจจุบันเกี่ยวกับสุขภาพจิตของชายรักชาย ยังมีข้อมูลขัดแย้งกัน บางรายงานพบว่าชายรักชายมีปัญหาสุขภาพจิตมากกว่ารักต่างเพศ แต่บางงานวิจัยพบว่าไม่แตกต่างกัน ประเทศไทยมีสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะ แม้จะเปิดกว้างมากขึ้นในเรื่องชายรักชาย แต่ก็มีการกีดกันทางเพศอยู่ นอกจากนี้ งานวิจัยด้านสุขภาพจิตของกลุ่มชายรักชายในประเทศไทยยังมีจำกัด งานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาสุขภาพจิตของชายรักชายว่าเป็นอย่างไรและมีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้อง

ความสัมพันธ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อสุขภาพจิต ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมั่นคง พึงพาได้เมื่อต้องการจะส่งผลให้มีสุขภาพจิตที่ดี แต่งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาความสัมพันธ์ในกลุ่มรักต่างเพศ จึงยังมีงานวิจัยจำกัดในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย งานวิจัยนี้จึงมีอีกจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของชายรักชายในประเทศไทย ทั้งระยะเวลาความสัมพันธ์ รูปแบบความสัมพันธ์ ทั้งยังวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพจิตและระยะเวลาของความสัมพันธ์ในชายรักชายอีกด้วย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาแบบตัดขวาง ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง ผ่านการพิจารณาจริยธรรมแล้วและได้ขอความยินยอมจากผู้เข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล, แบบสอบถามความรักสามเหลี่ยมของสเติร์นเบิร์ก, แบบสอบถามสุขภาพทั่วไปและแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทยในผู้เข้าร่วมชายรักชาย 106 คนในสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย และวิเคราะห์ผลด้วยสถิติร้อยละ, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, independent samples t – test, one – way ANOVA, Spearman correlation และ multiple linear regression

จากการศึกษาพบว่า ชายรักชายมีอายุเฉลี่ย 27.6 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ชายรักชายร้อยละ 87.6 มีคะแนนแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ปกติ และชายรักชายที่น่าจะมีความผิดปกติทางจิตเวชมีความผิดปกติด้านอาการวิตกกังวล และนอนไม่หลับมากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรทั่วไปพบว่าสุขภาพจิตของชายรักชายไม่แตกต่างจากประชากรทั่วไป มีปัจจัยที่สัมพันธ์กับสุขภาพจิตเมื่อวัดด้วยแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปคือ สถานภาพสมรสของบิดามารดา และจำนวนแฟนโดยชายรักชายที่เคยมีแฟนมาแล้ว 1-4 คนมีคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปมากกว่าชายรักชายที่ไม่เคยมีแฟน และชายรักชายที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแบบบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และบิดามารดาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ มีคะแนนมากกว่าชายรักชายที่มีบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต เรื่องความสัมพันธ์ของชายรักชาย พบว่าระยะเวลาความสัมพันธ์กับคนรักเฉลี่ย 26.5 เดือน รูปแบบความสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นแบบความรักที่สมบูรณ์แบบ ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์กับระยะเวลาความสัมพันธ์กับคนรักที่ยาวนาน คือ อายุ 28-36 ปีและรายได้ 38,001 - 54,000 บาท/เดือน

สรุป ชายรักชายโดยทั่วไปมีสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ปกติและไม่แตกต่างจากประชากรทั่วไปซึ่งมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรสของบิดามารดาและจำนวนแฟน และมีระยะเวลาที่คบหากับคนรักเฉลี่ย 26.5 เดือน มีความสัมพันธ์กับอายุและรายได้ได้รับการศึกษาฉบับนี้ทำให้เข้าใจสุขภาพจิตและความสัมพันธ์ของชายรักชาย อาจเป็นแนวทางศึกษาวิจัยการส่งเสริมสุขภาพจิตในกลุ่มชายรักชายต่อไป

ภาควิชา จิตเวชศาสตร์

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา สุขภาพจิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2560

5974048630 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORDS: MENTAL HEALTH / RELATIONSHIP LENGTH / GAY MALES

EKATHEP MICHAELS: Mental Health and Relationship Length of Gay Male Couples in Rainbow Sky Association of Thailand. ADVISOR: DARUJ ANIWATTANAPONG, M.D., 58 pp.

Gay men are a minority group that have risks in mental health due to social impact like acceptance, homophobia and gender stigma. Hence, coming out as gay will put pressure on the individual due to consequences of the social impact and therefore will inhibit their gender identity making him not be able to express his true identity. Which results in stress and other mental health problems. Current research on mental health among gay men is controversial. Some reports found that gay men have more mental health problems and risks than heterosexuals while other research found no difference. Thailand has a unique social and cultural background. While being gay is starting to be recognised and accepted, discrimination still exists. In addition, mental health research among Thai gay men is limited. This research aims to study the gay male mental health and what factors are related.

Relationships are one of the important factors for mental health. Close relationships and having someone to depend on when needed will result in good mental health and well being of that individual. However, most studies study relationships in heterosexual groups. Studies on homosexual couples are scarce. This research aims to study male-male relationships in Thailand, the relationship duration pattern, relationship style and analyses the relationship between mental health and the duration of relationships in men.

This research is a cross-sectional study at a particular point in time. The ethical considerations and the consent of the participants have been established. Questionnaires used in this study are Personal information Questionnaire, Sternberg's love triangle questionnaire, The General Health Questionnaire, and the Thai happiness Index. Data was collected in 106 gay male volunteers in the Rainbow Sky Association of Thailand. Statistical analysis was performed by percentage, standard deviation, independent samples t - test, one - way ANOVA, Spearman correlation and multiple linear regression.

According to the study, the average age of gay men is 27.6 years with a bachelor's degree or higher and is working as a general contractor. Of the study population, 87.6% of the gay men scored normal on the General Health Questionnaire while gay men who are likely to have psychiatric disorders include anxiety disorders and insomnia.

The average duration of the relationship in the study group of gay males is 26.5 months and show relational factors when using the General Health Questionnaire. The marital status of parents and number of previous boyfriends are relating factors. Gay men who have never had a boyfriend scored lower than those who have had 1 - 4 partners. Gay men with parents that are still in a relationship, divorced and/or separated scored higher than parents of the gay men whose parents are deceased. Age is a relating factor to the duration of the relationship. Results show that the age group of 23-36 holds the longest duration of relationship. Another relating factor to the duration of the relationship is salary. Results show that gay men with the salary between 38,001 - 54,000 Thai baht relates to the duration of the relationship.

In conclusion, the overall population of gay men in this study have normal mental health scores with contributing factors which includes the marital status of parents and number of previous boyfriends. The average duration of the relationship with their partners is 26.5 months relative to age and salary. The results of this research provide insights into the diverse perspectives of the gay male population, both in terms of mental health and the duration of their relationship with their loved ones in the hope that the acquired information will be the basis for new knowledge in the future.

Department: Psychiatry
Field of Study: Mental Health
Academic Year: 2017

Student's Signature .....

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์นายแพทย์ ดารุจ อนิวรรณพงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อคิดคำแนะนำช่วยเหลือตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตลอดการทำวิจัยและวิทยานิพนธ์ขอขอบพระคุณมาอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์สุเชษฐ ตั้งวงษ์ไชย ที่ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์นายแพทย์พิชัย อธิฐสกุล ที่ให้เป็นเกียรติเป็นกรรมการสอบจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่คอยให้คำแนะนำข้อเสนอแนะในการทำวิจัยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้วิจัยรู้จักคิดพิจารณาสิ่งต่างๆโดยใช้เหตุผลและให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอตลอด

ขอขอบพระคุณองค์กรฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมไปถึงกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณ ญัฐพงศ์ เป็นลาภ และนวพรรัช เชื้อต่าย ที่ช่วยเหลือ และแนะนำขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง รวมถึงเจ้าหน้าที่ และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา

ขอขอบพระคุณ พัฒน์ ภัทรพงศ์มณี ที่เป็นกำลังใจให้ผู้ทำวิจัยทำวิจัยนี้สำเร็จ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในการเรียนมาโดยตลอด

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Background and rationale)	1
คำถามการวิจัย (Research Questions).....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)	2
สมมติฐานของการวิจัย (Hypothesis).....	2
คำสำคัญ (Keywords).....	2
การให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition).....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Express Benefit and application).....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)	3
บทที่ 2	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1. สุขภาพจิต	4
2. ชายรักชาย	5
3. สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย	6
4. ทฤษฎีสามเหลี่ยมความรัก (Sternberg's Triangular Love) ⁽¹⁹⁾	8
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9

บทที่ 3	11
วิธีดำเนินการวิจัย	11
รูปแบบการวิจัย (Research Design)	11
ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)	11
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample)	11
เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (Selective criteria)	11
เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria)	11
การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง (Sample size calculation)	11
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)	14
การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)	15
บทที่ 4	16
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความพึงพอใจของ รายได้ วุฒิกการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด ระยะเวลาที่คบกับคนรัก และจำนวนแฟน โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ 18	
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม แบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28), แบบวัด ประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg’s Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ..20	

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น(ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน และข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg’s Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) กับตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28) และระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Independent samples t – test, One – Way ANOVA, Spearman correlation และ Multiple linear regression.....	23
บทที่ 5	34
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
สรุปผลการวิจัย.....	34
ข้อจำกัดในการทำวิจัย	38
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้.....	39
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	39
รายการอ้างอิง	40
ภาคผนวก.....	43
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	58

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด ระยะเวลาที่คบกับคนรัก และจำนวนแฟน โดยการคำนวณหา ค่าความถี่ และค่าร้อยละ	18
ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ	20
ตารางที่ 3 แสดงแนวโน้มความผิดปกติทางจิตเวชแต่ละด้านจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่ากลาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอันดับที่	21
ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ	21
ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ	22
ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ	22
ตารางที่ 7 แสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น (ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA.....	23
ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น(ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ รายได้ จำนวนพี่น้อง และจำนวนแฟน กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28) โดยใช้ Spearman correlation	25
ตารางที่ 9 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators;	

THI-15) กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA.....26

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) โดยใช้ Spearman correlation.....27

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น (ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA.....28

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น(ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ รายได้ จำนวนพี่น้อง และจำนวนแฟน กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Spearman correlation.....30

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg’s Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) กับระยะเวลาที่คบกับคนรักโดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA.....31

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Spearman correlation 32

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Stepwise Linear Regression นำตัวแปรอิสระเข้าสู่สมการ 32

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คบกับคนรัก กับคะแนนของแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Spearman correlation.....33

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Background and rationale)

ความสัมพันธ์ที่ยืนยาวของคู่รัก หรือความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่ดี แน่นแฟ้นและมั่นคง รวมไปถึง การที่คู่รักสามารถพึ่งพาอีกคนได้เมื่อต้องการ จะส่งผลให้คู่รักมีความสุข มีความจำที่เฉียบคมเป็น ระยะเวลาานาน ส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งแตกต่างจากคนที่มีความสัมพันธ์ไม่ดี จะมีความ เจ็บปวดทางอารมณ์ ไม่มีความสุข มีสภาวะความจำเสื่อมถอยเร็ว ความสัมพันธ์ที่ดี เป็นบ่อเกิดชีวิตที่ ดี⁽¹⁾ ซึ่งคู่รักเพศเดียวมีโอกาสเล็กราน้อยกว่าคู่รักต่างเพศ เพราะความต้องการและมุมมองความรักของ คนต่างเพศนั้นมีความแตกต่างในหลายๆ มิติ ทำให้สุดท้ายจะต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตัดสินใจยุติ ความสัมพันธ์⁽²⁾

ในยุคกระแสโลกาภิวัตน์กำลังเปลี่ยนผ่าน เฉกเช่นเดียวกับกลุ่มของชายรักชายในสังคมไทย ได้รับการยอมรับมากขึ้น ซึ่งจากการสำรวจขององค์การอนามัยโลก⁽³⁾ พบว่าประเทศไทยมีจำนวน ประชากรที่เป็นกลุ่มชายรักชายทั้งสิ้นประมาณ 560,000 คน รวมถึงประชากรชายรักชายใน กรุงเทพมหานคร มีจำนวนประมาณ 185,000 คน⁽⁴⁾ ซึ่งความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชายเริ่มต้นจาก การเป็นคนรู้จัก และพัฒนาต่อเนื่องจนมาถึงการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน นั้นเกิดจากความพึงพอใจใน เบื้องต้นก่อน บางคู่อาจมีเพศสัมพันธ์กันเลย บางคู่ลองคบกันเป็นแฟนก่อน เมื่อมีความสนิทผูกพัน มากขึ้นจะกลายเป็นแฟนหรือคู่ครอง ซึ่งชายรักชายนิยมมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน และกลายเป็นการคบ หากันแบบคู่ขาที่มีพื้นฐานความพอใจทางเพศเป็นหลัก จึงเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะคู่รักที่ไม่ยั่งยืน โดยที่ในกลุ่มชายรักชายจะไม่สามารถอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนใหญ่หรือกลุ่มใหญ่ ส่วนใหญ่จะคบหากันใน วงแคบ แต่ละกลุ่มย่อยจะมีรูปแบบเฉพาะของตนเอง มีกิจกรรมร่วมกับคนที่ใกล้ชิดเท่านั้น โดยที่ ความรักของชายรักชายยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม แม้ว่าจะอยู่ด้วยกัน แต่ก็ไม่สามารถมีบุตรได้ เหมือนไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์เอาไว้ ความรักของคู่รักชายรักชายจึงมีแบบเดียว คือรักกันแบบ คู่รัก ซึ่งหากความรู้สึกนั้นลดลงหรือจืดจาง ความสัมพันธ์ก็สิ้นสุดทันที⁽⁵⁾ แต่บางคู่ก็จะพยายามหาสิ่ง ต่างๆ มาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทั้งคู่ไว้ เช่น การมีสัตว์เลี้ยงที่รักเหมือนลูก การร่วมกันดูแลกิจการของ ตัวเอง หรือบางคู่รับอุปการะเด็กมาเลี้ยงเป็นลูกและช่วยกันดูแล⁽²⁾

ถึงแม้ว่าในสังคมไทยจะให้การยอมรับกลุ่มของชายรักชายมากยิ่งขึ้น แต่ยังมีอีกหลายคนที่ยัง ไม่กล้าเปิดเผยให้คนอื่นได้รับรู้ตัวตนที่แท้จริงของตนเอง การเปิดเผยตัวตนของชายรักชายให้กับคนที่ ไวใจ เช่นครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือสังคมได้รับรู้ อาจจะทำให้ชายรักชายนั้นถูกกีดกันทางสังคม ถูก ปฏิเสธจากคนที่ตัวเองรัก และไวใจ ถูกตีตรา ถูกมองว่าเป็นคนอื่น ซึ่งจะเห็นได้ว่า แรงบีบคั้นทาง สังคม เหล่านั้น อาจส่งผลกระทบให้กับกลุ่มชายรักชาย ไม่ว่าจะเป็นรู้สึกกลัวว่าตัวเองมีปมด้อย ขาด

ความมั่นใจในตัวเอง ขาดความมั่นคงในอารมณ์ มีความวิตกกังวล ซึ่งให้เห็นถึงการเกิดปัญหาสุขภาพจิต กลับกลุ่มชายรักชาย อย่างไรก็ตามสุขภาพจิตของบุคคลย่อมส่งผลต่อความสัมพันธ์ และความสัมพันธ์ นั้นๆ ก็ย่อมส่งผลกลับมาถึงสุขภาพจิตของบุคคล เช่นเดียวกัน⁽⁶⁻⁸⁾

จากการทบทวนวรรณกรรมยังไม่พบการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับสุขภาพจิตและระยะเวลา ความสัมพันธ์ของชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและเห็นความสำคัญในการศึกษาในหัวข้อนี้ เพื่อมีความเข้าใจ และไวต่อปัญหาสุขภาพจิตของกลุ่มชายรักชาย และหาแนวทางส่งเสริมสุขภาพจิตให้กับคนกลุ่มนี้ รวมถึงส่งเสริมความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชาย ให้มีความมั่นคงต่อไป

คำถามการวิจัย (Research Questions)

1. สุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชายในกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชายใน กรุงเทพมหานครมีปัจจัยอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. เพื่อศึกษาสุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชายในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชายใน กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย (Hypothesis)

ไม่มี

คำสำคัญ (Keywords)

สุขภาพจิต (mental health)

ระยะเวลาความสัมพันธ์ (relationship length)

ชายรักชาย (gay males)

การให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition)

- **สุขภาพจิต** (mental health) หมายถึง ภาวะของจิตใจที่เกิดจากความสามารถในการปรับตัวให้กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม แสดงออกทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่มีความสุข ความพึงพอใจ มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาในการดำเนินชีวิต ซึ่งในงานวิจัยนี้วัดสุขภาพจิต โดยใช้แบบสอบถาม “General Health Questionnaire” ฉบับภาษาไทย – 28 ข้อ หากผู้เข้าร่วมวิจัยมีคะแนนตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป จะถือว่าผิดปกติ

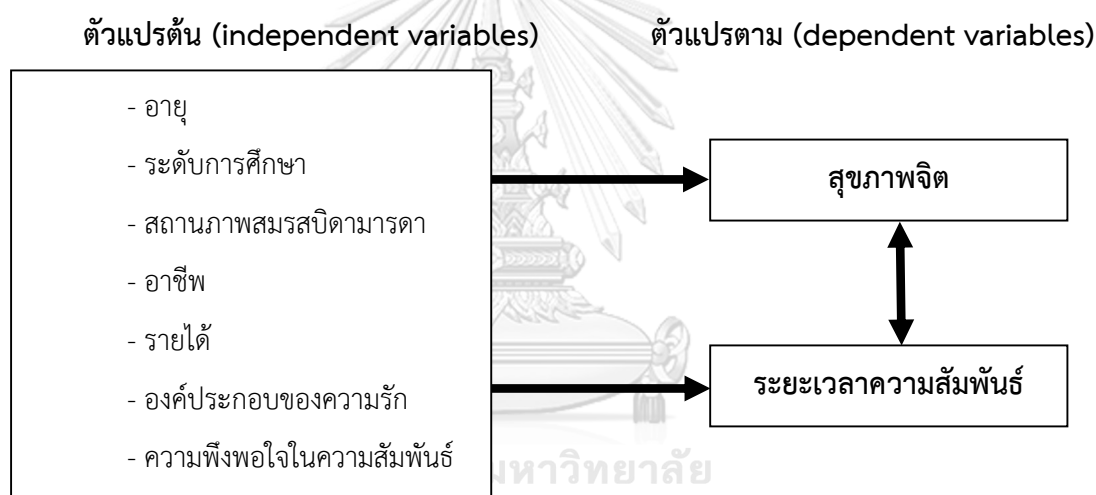
- **ระยะเวลาความสัมพันธ์** (relationship length) หมายถึง ระยะเวลาความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายที่มีสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน

- **ชายรักชาย** (gay males) หมายถึง ผู้ที่เป็นเพศชายโดยกำเนิด ที่มีความรัก ความใคร่ ทั้งด้านกาย และจิตใจต่อเพศชายด้วยกัน ในงานวิจัยนี้ หมายถึงชายรักชายที่มาทำกิจกรรมร่วมกัน ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Express Benefit and application)

ได้ทราบถึงสุขภาพจิต ระยะเวลาความสัมพันธ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของชายรักชายในกรุงเทพมหานคร เพื่อหาแนวทางส่งเสริมสุขภาพจิต รวมถึงส่งเสริมความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชายให้มีความมั่นคงต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาสุขภาพจิต ระยะเวลาความสัมพันธ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

1. สุขภาพจิต

นิยามของสุขภาพจิต

องค์การอนามัยโลก⁽⁹⁾ สุขภาพจิต หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีสุขภาวะดี มีความผาสุก มีความตระหนักในศักยภาพของตนเอง สามารถจัดการกับความเครียดในชีวิต ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งมีส่วนร่วมในชุมชนและสังคม

สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน⁽¹⁰⁾ ได้ให้ความหมายว่า สุขภาพจิต หมายถึง บุคคลที่ประสบความสำเร็จในเรื่องงาน และสัมพันธ์ภาพ มีวุฒิภาวะ มีความยืดหยุ่นในการแก้ปัญหาที่เป็นความขัดแย้งระหว่างสัญชาตญาณกับความถูกต้อง ให้ความสำคัญกับบุคคลอื่น และอยู่ในโลกของความจริง

ทหัยชนก⁽¹¹⁾ สรุปภาวะสุขภาพจิต คือสภาวะของจิตใจที่เกิดจากความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างเหมาะสม ดำรงชีพอยู่ได้ด้วยความสะดวก โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง และไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจ

Videbeck⁽¹²⁾ กล่าวว่า สุขภาพจิต คือสถานะของบุคคลด้านอารมณ์ จิตใจ และสุขภาวะด้านสังคมบนพื้นฐานของความพึงพอใจของสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล มีประสิทธิภาพในการจัดการปัญหา มีอัตมโนทัศน์ต่อตนเองทางบวก และมีอารมณ์ที่มั่นคง

Comanche County Health Department⁽¹³⁾ ให้ความหมายของสุขภาพจิต คือ ภาวะความสำเร็จในการทำหน้าที่ของจิตใจ และมีผลผลิตจากการทำงาน มีสัมพันธ์ภาพที่ดี และสามารถปรับตัว และเผชิญปัญหากับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ดีเกิดขึ้น สุขภาพจิตจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อความผาสุกของมนุษย์ ครอบครัว และสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล และมีผลโดยตรงต่อสังคม

North Eastern Health Board⁽¹³⁾ สรุปความหมายสุขภาพจิตว่า เป็นความสมดุลทุกด้านของชีวิตระหว่างสังคม ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ซึ่งมีผลต่อการจัดการกับสิ่งแวดล้อม และขจัดปัญหาในการดำรงชีวิต ตลอดจนเป็นส่วนที่ทำให้ภาวะสุขภาพโดยรวมมีความสมบูรณ์

ลักษณะของผู้มีสุขภาพจิตดี

สมาคมสุขภาพจิตนานาชาติ (National Mental Health Association)⁽¹⁴⁾ อธิบายว่าลักษณะของผู้มีสุขภาพจิตดี มีดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้สึกพึงพอใจ รัก และเข้าใจตนเอง ไม่โทษตนเอง แต่สามารถยอมรับความล้มเหลวที่เกิดขึ้น เป็นผู้ที่เรียนรู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง เช่น อารมณ์กลัว โกรธ รัก ริษยา รู้สึกผิดบาป และสนุกสนาน

2. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี และอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข สามารถให้ และรับความรักจากคนอื่นสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และรักษาสัมพันธภาพนั้นไว้ได้

3. เป็นผู้ที่สามารถเผชิญกับปัญหาและตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบ วางแผนในอนาคต โดยปราศจากความกลัว และสามารถพาตนเองไปสู่เป้าหมายได้

จะเห็นได้ว่าการมีสุขภาพจิตดี มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพองค์รวม บุคคลที่มีสุขภาพจิตดี คือผู้ที่สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ โดยไม่ทำให้ตนเองเสียสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ และสามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุขตามสภาพที่เป็นจริง และหากไม่สามารถปรับตัวได้ จะก่อให้เกิดความทุกข์ใจ ดำเนินชีวิตอย่างไม่เป็นสุข ซึ่งการที่บุคคลจะปรับตัวได้ดีจะเกี่ยวข้องกับปัจจัย และองค์ประกอบหลายประการที่จะส่งเสริม และสนับสนุนให้การปรับตัวมีประสิทธิภาพ⁽¹⁵⁾

2. ชายรักชาย

นิยามของชายรักชาย

บุญลิตา⁽¹⁶⁾ ได้ให้ความหมายของชายรักชายว่าเป็นชายที่มีจิตใจหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเพศของตนเอง คือ จะมีความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมหา และฝักใฝ่ในผู้ชายด้วยกันแทนที่จะเป็นผู้หญิง แต่อาจจะมีบ้างที่จะสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับผู้หญิง และผู้ชาย

รัชดาพร⁽¹⁷⁾ กล่าวว่าชายรักชายคือชายที่มีความพึงพอใจรักใคร่ และมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน ทั้งที่มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างสังเกตเห็นได้ และไม่แสดงออก

วาสนา⁽¹⁸⁾ ชายรักชาย หมายถึง คนรักเพศเดียวกัน หรือโฮโมเซกซวล (Homosexual) ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศที่ชอบผู้ชายด้วยกัน โดยมีความพึงพอใจที่จะมีสัมพันธภาพทางเพศกับเพศเดียวกัน

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization)⁽⁹⁾ ให้ความหมายไว้ว่า ชายซึ่งมีเพศสัมพันธ์กับชายผู้อื่น (Men who have sex with men) โดยไม่ว่าชายผู้นั้นจะมีลักษณะการแสดงออกทางเพศเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือมีเพศสัมพันธ์ผู้หญิงด้วยหรือไม่ก็ตาม

สรุป ชายรักชาย หมายถึง ผู้ที่เป็นเพศชายโดยกำเนิด ที่มีความรัก ความรู้สึกทางเพศ ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชายด้วยกัน

3. สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2542 โดยการริเริ่มของคุณกมลเศรษฐ์ เก่งการเรือ นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ซึ่งต่อมาได้เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้ง สมาคมฯ และปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการสมาคมฯ ได้เล็งเห็นว่าอัตราการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักชายสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปัญหาที่กลุ่มชายรักชายรวมทั้งผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ยังถูกสังคมตีตรา เลือกปฏิบัติ ถูกผลิตซ้ำในภาพลักษณ์ที่ด้อยค่าในสังคม และด้วยเหตุผลที่ต้องการให้เกิดความเข้มแข็งในกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ คุณกมลเศรษฐ์ เก่งการเรือ จึงได้ชักชวนกลุ่มชายรักชายที่มีจิตอาสาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ภายใต้ชื่อ “ชมรมเส้นทางสีรุ้ง” โดยการจัดกิจกรรมแจกถุงยางอนามัยและให้ข้อมูลเรื่องการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีแก่กลุ่มเป้าหมายชายรักชายที่มาใช้พื้นที่สวนลุมพินีเพื่อการพักผ่อน โดยในช่วงแรกการทำงานเป็นลักษณะจิตอาสา ไม่มีงบประมาณสนับสนุนการทำงานใดๆทั้งสิ้น จนในระยะเวลาไม่นานมีผู้ให้ความสนใจมาเข้าร่วมกลุ่มและร่วมเป็นอาสาสมัครในการจัดกิจกรรมต่างๆเพิ่มมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2543 จึงเปลี่ยนชื่อเป็น “กลุ่มฟ้าสีรุ้ง” โดยมีแนวคิดมาจากการที่สีรุ้งเป็นสัญลักษณ์ของความหลากหลายทางเพศอันเป็นสากล ซึ่งเปรียบเสมือนความหลากหลายของมนุษย์ เมื่อมารวมกับคำว่าฟ้า จึงเปิดเป็นคำว่า “ฟ้าสีรุ้ง” ซึ่งสื่อความหมายถึง ความหลากหลายที่อยู่ภายใต้สังคมเดียวกันอย่างสวยงามดั่งสายรุ้งบนฟากฟ้าที่สดใสโดยองค์กรมอไรพรมแดน ประเทศเบลเยียม เป็นองค์กรแรกที่ สนับสนุนถุงยางอนามัยและเอกสารให้ความรู้เพื่อให้อาสาสมัครสามารถให้ข้อมูลความรู้กับเพื่อนๆ ในชุมชนได้ดียิ่งขึ้น จึงได้มีการเปลี่ยนสถานะจากกลุ่มฟ้าสีรุ้ง เป็น “องค์กรฟ้าสีรุ้ง” เมื่อการดำเนินกิจกรรมได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดี ต่อมาจึงได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก กรุงเทพมหานคร กระทรวงสาธารณสุข และสภากาชาดไทย

ในปี พ.ศ.2546 ศูนย์ความร่วมมือ ไทย-สหรัฐด้านสาธารณสุข ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย และสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันจัดการศึกษาความชุกของเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มชายมีเพศสัมพันธ์กับชาย โดยพบว่า มี อัตราการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายมีเพศสัมพันธ์กับชายในกรุงเทพฯ อยู่ที่ร้อยละ 17.3 ซึ่งนำไปสู่การยกระดับขยาย การทำงานป้องกันเอดส์ใน กลุ่มชายมีเพศสัมพันธ์กับชายในกรุงเทพมหานคร

เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2546 องค์การฟ้าสีรุ้งได้จดทะเบียนเพื่อจัดตั้งเป็นสมาคมกับกระทรวงวัฒนธรรมภายใต้ชื่ออย่างเป็นทางการว่า “สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย” และได้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานภายใต้งบประมาณสนับสนุน จากศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐด้าน สาธารณสุข และการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กร FHI 360 , PACT , กองทุนโลก , PSI , UNAIDS , UN WOMEN และ AJWS ปัจจุบันสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยมีการดำเนินโครงการด้านสุขภาพเฉพาะสำหรับ กลุ่มชายมีเพศสัมพันธ์กับชาย คนข้ามเพศ (สาวประเภทสอง) หญิงรักหญิง รวมถึงการทำงานประเด็นเรื่องสิทธิของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ และได้มีการจัดตั้งศูนย์สุขภาพฟ้าสีรุ้ง รามคำแหงและหาดใหญ่ เพื่อให้บริการตรวจเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แก่กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายแบบรู้ผลในวันเดียว พร้อมบริการดูแลสนับสนุนสู่การรักษาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การสนับสนุนจากองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกา องค์การ PSI ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย และการสนับสนุน ทางด้านวิชาการจากคลินิกชุมชน สีสลม

ปรัชญา : รัก เข้าใจ ศักดิ์ศรี เท่าเทียม

พันธกิจ :

1. มุ่งสร้างความรู้ ความเข้าใจ และยอมรับกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมหลากหลายในความ รัก
2. กระตุ้นให้มีการเคารพสิทธิและความเสมอภาคในความเป็นมนุษย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ
3. ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในบุคคลและครอบครัวแก่กลุ่มรักเพศ เดียวกัน
4. ปกป้องศักดิ์ศรีความเสมอภาคในความเป็นมนุษย์
5. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพฤติกรรมที่เหมาะสม
6. แก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ จิตใจ เช่น เอดส์ แรกกดดันทางจิตใจ
7. ส่งเสริมความรัก ความสามัคคีในสังคมไทย รักความเป็นไทย
8. สร้างแบบอย่างที่ดีต่อชุมชนคนรักเพศเดียวกัน

วิสัยทัศน์ : จะทำให้สังคมไม่แบ่งแยก แนบแน่นแบบไทย เข้าใจทุกคน ท่วมท้นน้ำใจ รักใคร่ สามัคคี ชีวีมีสุข

วัตถุประสงค์ :

1. ส่งเสริมให้เกิดความรักสามัคคีในสังคม
2. ส่งเสริมเสรีภาพและสิทธิมนุษยชนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด
3. เป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางด้านสิทธิเสรีภาพ ปกป้องศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ และความเท่าเทียมกันในสังคม

4. พัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม
5. พัฒนา ส่งเสริม รวบรวมและประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ด้านงานศึกษาวิจัย โรคเอดส์ ยาเสพติด และด้านสุขภาพ
6. ส่งเสริมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ โดยไม่เน้นทางด้านธุรกิจหรือผลประโยชน์
7. สร้างความเข้าใจและยอมรับความหลากหลายทางพฤติกรรมความรักของมนุษย์

4. ทฤษฎีสามเหลี่ยมความรัก (Sternberg's Triangular Love)⁽¹⁹⁾

Sternberg นิยามความรักประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ 1. ความผูกพัน สนิทสนม (intimacy) 2. ความหลงใหล เร่าร้อนในกาม (passion) 3. เหตุผลการตัดสินใจที่จะผูกมัด (commitment) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบแสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนทั้งสอง รวมถึงการกระทำที่แสดงออกมา เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ 8 รูปแบบ ดังนี้

1. ไม่มีความรัก (nonlove)
2. ความรักเหมือนภาพลวงตา (fatuous love)
3. ความหลงใหลในความเหย้ายวน (infatuation)
4. แอบชอบ (liking)
5. ความรักแบบโรแมนติก (romantic love)
6. ความรักแบบมิตรภาพ (companionate love)
7. ความสัมพันธ์จากปราศจากความรัก (empty love)
8. ความรักที่สมบูรณ์แบบ (consummate love)

การแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ 1. ความผูกพัน สนิทสนม (intimacy) 2. ความหลงใหล เร่าร้อนในกาม (passion) 3. เหตุผลการตัดสินใจที่จะผูกมัด (commitment) ดังนี้

	ความผูกพัน สนิทสนม (intimacy)	ความหลงใหล เร่าร้อน ในกาม (passion)	เหตุผลการตัดสินใจที่จะ ผูกมัด (commitment)
ไม่มีความรัก (nonlove)			
ความรักเหมือนภาพลวงตา (fatuous love)	✓		
ความหลงใหลในความเย้ายวน (infatuation)		✓	
แอบชอบ (liking)			✓
ความรักแบบโรแมนติก (romantic love)	✓	✓	
ความรักแบบมิตรภาพ (companionate love)	✓		✓
ความสัมพันธ์จากปราศจากรัก (empty love)		✓	✓
ความรักที่สมบูรณ์แบบ (consummate love)	✓	✓	✓

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Deenen, A. A. และคณะ⁽²⁰⁾ ศึกษา ผู้ชาย 320 คน (อายุ 20 - 77 ปี) ที่กำลังคบหา กับคู่รักชายของตนอยู่โดยการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมการพูด และ ความใกล้ชิดทางอารมณ์ระหว่างคู่รัก ของประชากร วิจัยนี้ต้องการหาปัจจัยสำคัญของคู่รักเกย์ที่คบกันใน ระยะเวลาที่ต่างกันว่าปัจจัยอะไรที่แตกต่างหรือคล้ายกันบ้าง การวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่าในคู่เกย์ที่ ความสัมพันธ์ยังมีระยะเวลาสั้นอยู่ สิ่งที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของความสัมพันธ์ได้จะเป็นปัจจัย ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเพศ (การดูแลเอาใจใส่ มีความรู้สึกเป็นของกันและกัน ความถึงพอใจในภาษาพูดของ อีกฝ่าย) ในขณะที่เดียวกัน พบว่าในคู่ที่คบกันนานปัจจัยทางเพศมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่า แต่ปัจจัยที่ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเพศก็ยังมีค่าสำคัญเช่นกัน ข้อมูลนี้ทำให้เห็นว่าระดับประสบการณ์ในความใกล้ชิด และกามกิจที่เปลี่ยนไปตามระยะเวลาที่คบหากันอาจจะไม่ได้เปลี่ยนไปมากแต่ ความให้สำคัญของปัจจัย ทั้งสองต่างหากที่เปลี่ยนไป ถึงแม้ว่ากิจกรรมทางเพศจะลดลงตามระยะเวลาที่คบกัน แต่ความสำคัญของ การร่วมเพศระหว่างคู่ที่คบกันนานก็เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน สามารถคาดการณ์ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (relationship satisfaction) ดีที่สุด ความบ่อยของการมีเพศสัมพันธ์สามารถทำนายความพึงพอใจทาง เพศ (Sexual satisfaction) ได้ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประชากรเกย์ที่อายุน้อยจะให้ความสำคัญ กับ ปัจจัยด้านอารมณ์ มากกว่าประชากรเกย์ที่มีอายุมากเจตคติต่อผู้ร่วมกิจกรรมทางเพศของอีกฝ่าย จะขึ้นอยู่กับจำนวน คู่นอนของฝ่ายได้ฝ่ายหนึ่ง

จากการทบทวนวรรณกรรมยังไม่พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตและระยะเวลา ความสัมพันธ์ของชายรักชายในกรุงเทพมหานคร แต่มีการศึกษาเกี่ยวกับสุข ทุกข์ และภาวะสุขภาพจิต

ของชายรักเพศเดียวกันในชุมชนอีสาน ของพรเทพ แพรขาว และศิริพร จิรวัดน์กุล พบว่า สุข - ทุกข์ ของเกย์ ส่วนใหญ่มาจากเพศวิถี และปัญหาสุขภาพจิตส่วนใหญ่เกิดจาก “ความรักนอกกรอบ” ของเกย์ ทำให้เกิดความทุกข์ มีอารมณ์เหงา รู้สึกโดดเดี่ยว และซึมเศร้า หรือการศึกษาของพรเทพ แพรขาว ศึกษาความสุขของกะเทย เกย์ไทย พบว่า เกย์มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป โดยที่เกย์มีความสุขที่ไม่แตกต่างจากคนทั่วไป และไม่ได้มีความสุขผิดปกติกว่าคนอื่นในสังคม รวมถึงการศึกษาวิถีชีวิตคู่ของเกย์ในกรุงเทพมหานครของวาสนา ห่วงรักษ์⁽¹⁸⁾ พบว่า และวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานครของบุญลิตา อิมอยู่ พบว่ากระบวนการรับรู้เกี่ยวกับตนเองว่ามีความเป็นเกย์นั้น เริ่มที่ระดับอายุแตกต่างกัน ตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยรุ่น บางคนเริ่มรู้ตัวเมื่อตอนโต รู้ตัวว่าเป็นเกย์เมื่อมีความรู้สึกชื่นชอบเพศเดียวกัน โดยคิดว่ามีสาเหตุสะสมมาจากสิ่งแวดล้อมที่บ้าน โรงเรียน และมีเพื่อนเป็นเกย์ การคบหากลุ่มเกย์ด้วยกันมีทั้งแบบเป็นคู่รักและเพื่อน ในกลุ่มเกย์จะช่วยเหลือและให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน รวมทั้งแฝงด้วยการเสาะแสวงหาคนที่คิดว่ามีรสนิยมเหมือนกัน และวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักสองเพศในเขตบางแคของชนทยา สร้อยโมรา⁽²¹⁾ พบว่ากลุ่มชายรักสองเพศในเขตบางแค ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 40 ปี และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นลูกคนเดียว และไม่มีพี่น้องเป็นชายรักสองเพศ มีการเรียนรู้เรื่องเพศจากเพื่อนและสื่อออนไลน์ มาจากครอบครัวที่อบอุ่นใช้ชีวิตเป็นปกติเหมือนผู้ชายทั่วไปชอบเล่นกีฬา กลุ่มเพื่อนที่คบเป็นแบบชาย-หญิง มีแฟนที่เป็นทั้งผู้หญิงและผู้ชาย และมีความสัมพันธ์ทั้งสองเพศเหมือนบุคคลทั่วไป ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเพศโดยความสัมพันธ์ระหว่างเพศ คือ กับเพศหญิง รู้สึกประหม่ากับเพศชายเป็นตัวของตัวเองมากกว่า แต่มักจะเปลี่ยนคู่อุปถัมภ์ เริ่มต้นการทำความรู้จักกันทางสื่อออนไลน์ เพศสัมพันธ์เป็นฝ่ายรุกมากกว่าฝ่ายรับ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีการเปิดกว้างมากขึ้นอาจสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการ ที่จะดำเนินชีวิตตามที่ตนต้องการมากกว่าจะอยู่ภายใต้กรอบที่สังคมกำหนดและเป็นภาพสะท้อนอีกแง่มุมหนึ่งของวิถีชีวิตที่หลากหลายในสังคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย (Research Design)

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional study) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample)

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย (Sample Population) คือ ชายรักชายที่มาทำกิจกรรมร่วมกัน ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ซึ่งยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ชายรักชายที่เปิดเผย และยอมรับว่าตนคือชายรักชาย ที่มาทำกิจกรรมร่วมกัน ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ซึ่งยินดีเข้าร่วมวิจัยและผ่านตามเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria)

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (Selective criteria)

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria)

1. ชายรักชายตั้งแต่อายุ 18 ขึ้นไป
2. ยอมรับ และเปิดเผยตนเองว่าเป็นเกย์
3. สนใจและยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
4. สามารถพูด อ่าน เขียน และเข้าใจภาษาไทยได้

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria)

ไม่มี

การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง (Sample size calculation)

คำนวณโดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างในการวิจัยเชิงพรรณนา

$$\text{คำนวณได้จากสูตร } n = Z^2pq/d^2$$

$$n = \text{ขนาดตัวอย่าง}$$

$$\begin{aligned}
 Z &= \text{ค่าวิกฤตระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางการ} \\
 &\quad \text{แจกแจงค่าปกติ มีค่าเท่ากับ 1.96} \\
 P &= \text{ความชุกของปัญหาสุขภาพจิตในกลุ่มชายรักชาย ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน จึงแทนค่าด้วย 0.5 เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างมากที่สุด} \\
 q &= 1 - 0.5 = 0.5 \\
 d &= \text{ความคลาดเคลื่อนของโอกาสที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.1} \\
 \text{แทนค่า } n &= (1.96)^2 \times (0.5) \times (0.5) / (0.1)^2 \\
 &= 96.04 \\
 \text{ดังนั้นขนาดตัวอย่าง} &= 97 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

เพื่อให้ครอบคลุมความผิดพลาดซึ่งคาดว่าจะมีประมาณร้อยละ 10 ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่ต้องใช้จึงเท่ากับ 107 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนตัว แบบเลือกตอบที่ผู้วิจัยกำหนดให้
2. แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป General Health Questionnaire ฉบับภาษาไทย (Thai GHQ - 28)

แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (General Health Questionnaire) (Thai GHQ - 28) แปลโดย ธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้สำรวจหาปัญหาสุขภาพจิตในประชากรไทยทั่วไปที่ได้มาตรฐานและใช้คัดกรองปัญหาสำคัญ 2 ประการคือการไม่สามารถดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ได้อย่างปกติสุขตามที่ควรจะเป็น และการมีปัญหาที่ทำให้เกิดความทุกข์ใจ โดยเน้นปัญหาที่ผิดไปจากสภาวะปกติของบุคคลนั้น ๆ แบบสอบถาม Thai GHQ - 28 มีความไว (sensitivity) ร้อยละ 81.3 ความจำเพาะ (specificity) ร้อยละ 88.2 และมีความเชื่อถือได้ (Cronbach's alpha) เท่ากับ 0.90 โดยมีคำถามรวม 28 ข้อ คะแนนเต็มทั้งหมด 28 คะแนน ใช้จุดตัดคะแนนที่ 5/6 คะแนนรวมตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป จะถือว่าผิดปกติ Thai GHQ - 28 แบ่งคะแนนเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม 1 ข้อ 1 - 7 เป็นอาการทางกาย (Somatic Symptoms) กลุ่ม 2 ข้อ 8 - 14 เป็นอาการวิตกกังวลและการนอนไม่หลับ (Anxiety and insomnia) กลุ่ม 3 ข้อ 15 - 21 เป็นความบกพร่องทางสังคม (Social dysfunction) กลุ่ม 4 ข้อ 22 - 28 เป็นอาการซึมเศร้าที่รุนแรง (Severe depression)

3. แบบวัดสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale)

ประกอบด้วยมาตรวัด 3 องค์ประกอบของความรัก ส่วนที่หนึ่งเป็นมาตรวัดองค์ประกอบความรักในด้านความใกล้ชิดสนิทสนม (intimacy component) มีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ ส่วนที่สองเป็นมาตรวัดองค์ประกอบความรักในด้านความเสน่หา (passion component) มีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ และส่วนที่สามเป็นมาตรวัดองค์ประกอบความรักในด้านความผูกพัน (commitment component) มีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ รวมเป็นข้อคำถามทั้งหมด 45 ข้อ ซึ่งในแต่ละข้อมีลักษณะเป็นมาตรวัด 9 ระดับ ที่ให้ผู้ตอบข้อคำถามพิจารณาว่าข้อความเหล่านั้นตรงกับความรู้สึกและการกระทำของตนมากที่สุด ลำดับจากน้อยไปหามาก 9 ระดับ โดย ระดับ 1 คือน้อยที่สุด และระดับ 9 คือมากที่สุด โดยสัตว์กร วงศ์สงคราม⁽²²⁾ ได้นำมาแปลแล้วปรับเนื้อหา ให้สอดคล้องและเหมาะสม จากนั้นนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (face validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ นำมาปรับปรุงแก้ไข และทดลองใช้ (try out) กับวัยรุ่นจำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยค่าความเชื่อมั่น Cronbach's α ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ 0.98

4. แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์

แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของ Clyde Hendrick และ Susan Hendrick โดยวาริน เทพายน⁽²³⁾ ได้นำมาแปลเป็นภาษาไทย และพัฒนาเพิ่มเติม ให้มีเนื้อหาเหมาะสม มีข้อคำถามทั้งหมด 17 ข้อ โดยค่าความเชื่อมั่น Cronbach's α เท่ากับ 0.87 การแปรค่าข้อมูลของความพึงพอใจในความสัมพันธ์ออกมาเป็นปริมาณ แบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อยปานกลาง มาก มากที่สุด โดยให้นำหน้าหาคะแนนเป็น 1 2 3 4 5 ตามลำดับ โดยแบ่งช่วงความกว้างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละขั้นจากสูตร คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด ทหารจำนวนชั้น

5. แบบประเมินดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)

พัฒนาโดยนายแพทย์อภิชัย มงคล และคณะ ของกรมสุขภาพจิต เหมาะสำหรับคนไทยที่มีอายุในช่วง 15-60 ปี โดยการประเมินเหตุการณ์ อารมณ์ ความคิดเห็น ความรู้สึกของตนเอง และปัจจัยที่ทำให้สุข-ทุกข์ ในระยะ 1 เดือนที่ผ่านมา เป็นแบบมาตรส่วนประมาณค่า (Likert scale) โดยมีคะแนนเต็ม 45 คะแนน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม 1 ได้แก่ข้อ 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 แต่ละข้อให้คะแนน ดังนี้ ไม่เลย = 1 คะแนน เล็กน้อย = 2 คะแนน มาก = 3 คะแนน และมากที่สุด = 4 คะแนน กลุ่ม 2 ได้แก่ข้อ 3, 4, 5 แต่ละข้อให้คะแนน ดังนี้ ไม่เลย = 4 คะแนน เล็กน้อย = 3 คะแนน มาก = 2 คะแนน และมากที่สุด = 1 คะแนน แปลผลเมื่อรวมคะแนนทุกข้อ

แล้ว นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์กำหนด คือ 51 – 60 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (Good) 44 – 50 คะแนน สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป 43 คะแนนหรือน้อยกว่า หมายถึง สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (Poor) ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ Thai Happiness Indicators THI-15 โดยใช้วิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.70

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร โดยศึกษาจากหนังสือ วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานการประชุม วิชาการ เอกสารราชการ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ติดต่อผู้พัฒนาเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อขออนุญาตนำมาใช้ในงานวิจัย
3. ติดต่อเพื่อขออนุมัติดำเนินการจากคณะกรรมการภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะกรรมการจริยธรรมของคณะแพทยศาสตร์
4. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ยื่นต่อสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ติดต่อสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย เพื่อชี้แจงรายละเอียด และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยแนะนำตัว ขอความร่วมมือ และชี้แจงรายละเอียดวัตถุประสงค์ของการวิจัย และคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย อธิบายถึงขั้นตอนและวิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตอบคำถาม ข้อสงสัยให้แก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย จนเกิดความเข้าใจ โดยการตอบแบบสอบถาม ถือเป็น การแสดงความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย (Consent by action) โดยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยกรอกแบบสอบถามเป็นการส่วนตัว
7. เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งหมดประมาณ 45 – 60 นาทีขึ้นอยู่กับผู้เข้าร่วมการวิจัย
8. ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลและคำตอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์สำหรับนำมาคิดคะแนน และวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 17.0 ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ จำนวนค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษาโดยใช้ Chi-square test สำหรับข้อมูลเชิง ลักษณะ และ unpaired t-test หรือ one-way analysis of variance (ANOVA) สำหรับข้อมูลต่อเนื่อง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “สุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชาย ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 107 ชุด ได้รับคืนมา 105 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.13 แต่เนื่องจากมีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จำนวน 8 ชุด ผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 97 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.65 ของแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด ระยะเวลาที่คบกับคนรัก และจำนวนแฟน โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28), แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น (ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน และข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) กับตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) และระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Independent samples t – test, One – Way ANOVA, Spearman correlation และ Multiple linear regression

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้ (Independent samples t – test)
F	แทน	สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ (One – Way ANOVA)
p-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของสถิติที่ใช้ทดสอบ
χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด ระยะเวลาที่คบกับคนรัก และจำนวนแฟน โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด ระยะเวลาที่คบกับคนรัก และจำนวนแฟน โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (97 คน)	ร้อยละ
อายุ(ปี) (Min=18, Max=45, $\bar{X}$ = 27.58, Median 27.00, S.D. = 6.245)	97	100.0
อาชีพ		
- ไม่ได้ประกอบอาชีพ	7	7.2
- รับราชการ	5	5.2
- รัฐวิสาหกิจ	6	6.2
- ธุรกิจส่วนตัว	10	10.3
- รับจ้าง พนักงาน	52	53.6
- นักศึกษา	13	13.4
- ประกอบอาชีพอิสระ	4	4.1
รายได้/เดือน (Min=8,000, Max=54,000, $\bar{X}$ = 19,861.86, Median = 18,000.00 S.D. = 8749.933)	97	100.0
ความเพียงพอของรายได้		
- เพียงพอ เหลือเก็บ	28	28.9
- เพียงพอ ไม่เหลือเก็บ	52	53.6
- ไม่เพียงพอ ไม่เป็นหนี้	6	6.2
- ไม่เพียงพอ เป็นหนี้	11	11.3
วุฒิการศึกษาที่ได้รับ		
- ไม่ได้เรียนหนังสือ	0	0.0
- ประถมศึกษา	1	1.0
- มัธยมศึกษาตอนต้น	4	4.1
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	20	20.6
- อนุปริญญา/ปวส	7	7.2
- ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	65	67.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด ระยะเวลาที่คบกับคนรัก และจำนวนแฟน โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (97 คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
- อยู่ร่วมกัน	61	62.9
- แยกกันอยู่	17	17.5
- หย่าร้าง	10	10.3
- บิดา และ/หรือมารดา เสียชีวิต	9	9.3
จำนวนพี่น้อง		
- ไม่มีพี่น้อง	21	21.6
- มีพี่น้อง 1-3 คน	57	58.8
- มีพี่น้องตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป	19	19.6
ลำดับการเกิด		
- เกิดลำดับที่ 1-3	90	92.8
- เกิดลำดับที่ 4 ขึ้นไป	7	7.2
ระยะเวลาที่คบหากับคนรัก(เดือน) (Min=1, Max=180, $\bar{X}$ = 26.45, Median = 17.00 S.D. = 31.522)		
- ไม่เกิน 24 เดือน	63	64.9
- ตั้งแต่ 24 เดือนขึ้นไป	34	35.1
จำนวนแฟน (Min=0, Max=10, $\bar{X}$ = 2.74, Median = 3.00 S.D. = 2.073)		
- ไม่เคยมีแฟนมาก่อน	7	7.2
- 1 - 4 คน	74	76.3
- 5 - 8 คน	12	12.4
- ตั้งแต่ 9 คนขึ้นไป	4	4.1

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 18 – 45 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 27.58 ปี มีค่ากลางของอายุ 27.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.245 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง พนักงาน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 8,000 - 54,000 บาท โดยมีรายได้เฉลี่ย 19,861.86 บาท/เดือน มีค่ากลางของรายได้ 18,000 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8749.933 ความเพียงพอของรายได้มีลักษณะเพียงพอ ไม่เหลือเก็บ จำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 53.6 วุฒิการศึกษาที่ได้รับคือตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแบบบิดามารดาอยู่ร่วมกัน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 มีพี่น้องจำนวน 1-3 คน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 เกิดในลำดับที่ 1-3 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 92.8 ระยะเวลาที่คบหากับคนรักอยู่ในช่วง 1 – 180 เดือน โดยมีระยะเวลาเฉลี่ย 26.45 เดือน มีค่ากลางของระยะเวลาที่คบกับคนรัก 17.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 31.522 โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่คบกับคนรักไม่เกิน 24 เดือน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 และเคยมีแฟนมาแล้วจำนวน 1-4 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28), แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28)	จำนวน (97 คน)	ร้อยละ
Thai GHQ-28 (Min = 0, Max = 17, $\bar{X}$ = 1.96, S.D. = 3.360)		
- ปกติ	85	87.6
- น่าจะมีความผิดปกติทางจิตเวช	12	12.4

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนน GHQ อยู่เกณฑ์ปกติ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 87.6 รองลงมาเป็นน่าจะมีความผิดปกติทางจิตเวช จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4

ตารางที่ 3 แสดงแนวโน้มความผิดปกติทางจิตเวชแต่ละด้านจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่ากลาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอันดับที่

แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28) (n=12)	$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่
ด้านอาการทางร่างกาย	2.67	1.723	2
ด้านอาการวิตกกังวลและนอนไม่หลับ	4.25	1.865	1
ด้านความบกพร่องทางสังคม	1.75	1.603	3
ด้านอาการซึมเศร้ารุนแรง	1.08	1.832	4

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มของความผิดปกติทางจิตเวชด้านอาการวิตกกังวลและนอนไม่หลับมากที่สุด($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาเป็นด้านอาการทางร่างกาย ความบกพร่องทางสังคมและด้านอาการซึมเศร้ารุนแรง ($\bar{X} = 2.67, 1.75$ และ 1.08 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale)	จำนวน (97 คน)	ร้อยละ
ไม่มีความรัก (non-love)	10	10.3
ความชอบ (Liking)	12	12.4
ความรักแบบหลงใหล (Infatuation)	1	1.0
ความสัมพันธ์ที่ปราศจากความรัก (Empty love)	2	2.1
ความรักแบบโรแมนติก (Romantic love)	1	1.0
ความรักแบบไร้สติปัญญา (Fatuous love)	1	1.0
ความรักแบบมิตรภาพ (Companionate love)	23	23.7
ความรักที่สมบูรณ์แบบ (Consummate love)	47	48.5

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรักแบบความรักที่สมบูรณ์แบบ (Consummate love) จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาเป็นความรักแบบมิตรภาพ (Companionate love) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7, ความชอบ (Liking) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4, ไม่มีความรัก (non-love) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3, ความสัมพันธ์ที่ปราศจากความรัก (Empty love) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1, และ ความรักแบบหลงใหล (Infatuation), ความรักแบบโรแมนติก (Romantic love), ความรักแบบไร้สติปัญญา (Fatuus love) อย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์	จำนวน (97 คน)	ร้อยละ
คะแนนแบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ (Min = 26 Max = 72, $\bar{X}$ = 55.21, Median = 55.00 S.D. = 7.119)	97	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์อยู่ในช่วง 26 – 72 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 55.21 มีค่ากลางของคะแนนเท่ากับ 55 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.119

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

แบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)	จำนวน (97 คน)	ร้อยละ
คะแนน Thai Happiness Indicators; THI-15 (Min = 33, Max = 61, $\bar{X}$ = 47.76, S.D. = 5.722)		
- สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (น้อยกว่า 43 คะแนน)	22	22.7
- สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (44-50 คะแนน)	46	47.4
- สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (มากกว่า 51 คะแนน)	29	29.9

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (44-50 คะแนน) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมา มีสุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (มากกว่า 51 คะแนน) จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 และสุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (น้อยกว่า 43 คะแนน) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น(ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน และข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) กับตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28) และระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Independent samples t – test, One – Way ANOVA, Spearman correlation และ Multiple linear regression

ตารางที่ 7 แสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น (ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA

ข้อมูลส่วนบุคคล	n	$\bar{X}$	S.D.	t/F	p-value	significant pairwise comparisons
อายุ(ปี)				.193	.825	
(1) 18 – 27 ปี	55	2.15	3.461			
(2) 28 – 36 ปี	31	1.71	3.288			
(3) 37 – 45 ปี	11	1.73	3.289			
อาชีพ				.436	.648	
(1) ไม่ได้ประกอบอาชีพ, นักศึกษา	20	1.90	3.768			
(2) รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ, รับจ้าง พนักงาน	63	2.14	3.468			
(3) ธุรกิจส่วนตัว, ประกอบอาชีพอิสระ	14	1.21	2.119			
รายได้/เดือน				.311	.734	
(1) 8,000 – 24,000 บาท	78	1.97	3.423			
(2) 24,001 – 38,000 บาท	13	2.31	3.772			
(3) 38,001 - 54,000 บาท	6	1.00	.894			

ตารางที่ 7 (ต่อ) แสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น (ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA

ข้อมูลส่วนบุคคล	n	$\bar{X}$	S.D.	t/F	p-value	significant pairwise comparisons
ความเพียงพอของรายได้				.883	.417	
(1) เพียงพอ เหลือเก็บ	28	1.50	3.085			
(2) เพียงพอ ไม่เหลือเก็บ	58	1.97	3.239			
(3) ไม่เพียงพอ เป็นหนี้	11	3.09	4.571			
วุฒิการศึกษาที่ได้รับ				-1.732	.087	
(1) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช และน้อยกว่า	25	1.24	1.715			
(2) ตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส และปริญญาตรีขึ้นไป	72	2.21	3.745			
สถานภาพสมรสของบิดามารดา				5.997 ^a	.005**	(1) > (3) (2) > (3)
(1) อยู่ร่วมกัน	61	1.80	3.021			
(2) หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	27	2.78	4.362			
(3) บิดา และ/หรือมารดา เสียชีวิต	9	.56	.726			
จำนวนพี่น้อง				.284	.754	
(1) ไม่มีพี่น้อง	21	2.33	4.363			
(2) มีพี่น้อง 1-3 คน	57	1.96	3.105			
(3) มีพี่น้องตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป	19	1.53	2.951			
ลำดับการเกิด				.199	.843	
(1) เกิดลำดับที่ 1-3	90	1.98	3.352			
(2) เกิดลำดับที่ 4 ขึ้นไป	7	1.71	3.729			
จำนวนแฟน				3.779 ^a	.042*	(1) < (2)
(1) ไม่เคยมีแฟนมาก่อน	7	.43	.787			
(2) 1 - 4 คน	74	2.00	3.484			
(3) 5 – 8 คน	12	1.58	1.881			
(4) ตั้งแต่ 9 คนขึ้นไป	4	5.00	5.774			

a = Welch, * $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 7 พบว่า ชายรักชายที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาและจำนวนแฟนแตกต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรอื่นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ โดยชายรักชายที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแบบบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และบิดามารดาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ มีคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) มากกว่าชายรักชายที่มีบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต ($p=.005$)

ในส่วนของจำนวนแฟนพบว่าชายรักชายที่ไม่เคยมีแฟน มีคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28) น้อยกว่าชายรักชายที่เคยมีแฟนมาแล้ว 1-4 คน ($p=.042$)

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น(ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ รายได้ จำนวนพี่น้อง และจำนวนแฟน กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28) โดยใช้ Spearman correlation

ตัวแปร	คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28)	
	r	p-value
อายุ	-.086	.402
รายได้/เดือน	.109	.289
จำนวนพี่น้อง	-.040	.697
จำนวนแฟน	.033	.746

จากตารางที่ 8 พบว่า ตัวแปรอายุ รายได้ จำนวนพี่น้อง และจำนวนแฟน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28)

ตารางที่ 9 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA

แบบสอบถาม	n	$\bar{X}$	S.D.	t/F	p-value
แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale)				1.692 ^a	.206
(1) ไม่มีความรัก	10	2.80	4.158		
(2) มีความรักที่ไม่สมบูรณ์	40	1.28	2.184		
(3) มีความรักที่สมบูรณ์	47	2.36	3.926		
แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์				.231	.818
(1) 26-57 คะแนน	64	2.02	2.914		
(2) 58-72 คะแนน	33	1.85	4.139		
แบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)				.251	.778
(1) สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (น้อยกว่า 43 คะแนน)	22	2.05	3.229		
(2) สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (44-50 คะแนน)	46	1.72	2.903		
(3) สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (มากกว่า 51 คะแนน)	29	2.28	4.140		

a = Welch

จากตารางที่ 9 พบว่า ชายรักชายที่มีคะแนนจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) แตกต่างกัน มีคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28) ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) โดยใช้ Spearman correlation

ตัวแปร	คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28)	
	r	p-value
แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์	-.108	.294
แบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)	-.081	.430

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป(Thai GHQ-28)

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น (ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA

ข้อมูลส่วนบุคคล	n	$\bar{X}$	S.D.	t/F	p-value	significant pairwise comparisons
อายุ(ปี)				6.517 ^a	.006**	(1) < (2)
(1) 18 – 27 ปี	55	15.96	12.851			
(2) 28 – 36 ปี	31	34.65	33.647			
(3) 37 – 45 ปี	11	55.82	59.069			
อาชีพ				1.701	.188	
(1) ไม่ได้ประกอบอาชีพ, นักศึกษา	20	15.25	16.095			
(2) รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ, รับจ้าง พนักงาน	63	28.67	35.789			
(3) ธุรกิจส่วนตัว, ประกอบอาชีพอิสระ	14	32.50	24.378			
รายได้/เดือน				4.180	.018*	(1) < (3)
(1) 8,000 – 24,000 บาท	78	22.51	26.471			
(2) 24,001 – 38,000 บาท	13	36.38	47.204			
(3) 38,001 - 54,000 บาท	6	56.17	37.161			
ความเพียงพอของรายได้				.678	.510	
(1) เพียงพอ เหลือเก็บ	28	28.21	30.343			
(2) เพียงพอ ไม่เหลือเก็บ	58	23.90	31.071			
(3) ไม่เพียงพอ เป็นหนี้	11	35.45	37.609			
วุฒิการศึกษาที่ได้รับ				-1.071	.287	
(1) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช และน้อยกว่า	25	20.64	26.525			
(2) ตั้งแต่อนุปริญญา/ปวส และปริญญาตรีขึ้นไป	72	28.47	33.010			

a = Welch, * $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ 11(ต่อ) แสดงความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น (ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ความเพียงพอของรายได้ วุฒิการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด และจำนวนแฟน กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA

ข้อมูลส่วนบุคคล	n	$\bar{X}$	S.D.	t/F	p-value
สถานภาพสมรสของบิดามารดา				2.706 ^a	.089
(1) อยู่ร่วมกัน	61	29.92	37.368		
(2) หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	27	18.11	12.960		
(3) บิดา และ/หรือมารดา เสียชีวิต	9	28.00	24.000		
จำนวนพี่น้อง				.818	.445
(1) ไม่มีพี่น้อง	21	32.52	42.803		
(2) มีพี่น้อง 1-3 คน	57	26.46	27.532		
(3) มีพี่น้องตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป	19	19.74	28.546		
ลำดับการเกิด				-.481	.631
(1) เกิดลำดับที่ 1-3	90	26.02	30.601		
(2) เกิดลำดับที่ 4 ขึ้นไป	7	32.00	44.373		
จำนวนแฟน				1.421	.242
(1) ไม่เคยมีแฟนมาก่อน	7	36.29	41.379		
(2) 1 - 4 คน	74	25.28	30.921		
(3) 5 – 8 คน	12	19.17	19.211		
(4) ตั้งแต่ 9 คนขึ้นไป	4	52.75	48.576		

b = Welch

จากตารางที่ 11 พบว่า ชายรักชายที่มีช่วงอายุและรายได้แตกต่างกัน มีระยะเวลาที่คบกับคนรักแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรอื่นไม่พบความแตกต่างทางสถิติ โดยชายรักชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 18 – 27 ปี มีระยะเวลาคบกับคนรักน้อยกว่าชายรักชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 28-36 ปี ($p=.006$)

ในส่วนของรายได้พบว่าชายรักชายที่มีรายได้อยู่ในช่วง 8,000 - 23,333 บาท/เดือน มีระยะเวลาในการคบกับคนรักน้อยกว่าชายรักชายที่มีรายได้อยู่ในช่วง 38,667 - 54,000 บาท/เดือน ($p=.018$)

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น(ข้อมูลส่วนบุคคล) ได้แก่ อายุ รายได้ จำนวนพี่น้อง และจำนวนแฟน กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Spearman correlation

ตัวแปร	ระยะเวลาที่คบกับคนรัก	
	r	p-value
อายุ	.410	<.001**
รายได้/เดือน	.195	.055
จำนวนพี่น้อง	-.137	.181
จำนวนแฟน	-.111	.280

** $p < .01$

จากตารางที่ 12 พบว่า ตัวแปรอายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลาที่คบกับคนรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .001$) ส่วนตัวแปรอื่นไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) กับระยะเวลาที่คบกับคนรักโดยใช้ Independent samples t – test และ One – Way ANOVA

แบบสอบถาม	n	$\bar{X}$	S.D.	t/F	p-value
แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale)				.822	.443
(1) ไม่มีความรัก	10	17.40	20.224		
(2) มีความรักที่ไม่สมบูรณ์	40	30.63	37.085		
(3) มีความรักที่สมบูรณ์	47	24.83	28.140		
แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์	64	26.41	32.106	-.020	.984
(1) 26-57 คะแนน	33	26.55	30.846		
(2) 58-72 คะแนน					
แบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)				.500	.608
(1) สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (น้อยกว่า 43 คะแนน)	22	28.91	37.535		
(2) สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (44-50 คะแนน)	46	23.09	24.642		
(3) สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป (มากกว่า 51 คะแนน)	29	29.93	36.358		

จากตารางที่ 13 พบว่า ชายรักชายที่มีคะแนนจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก(Sternberg's Triangular Love Scale), แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) แตกต่างกัน มีระยะเวลาที่คบกับคนรักไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Spearman correlation

ตัวแปร	ระยะเวลาที่คบกับคนรัก	
	R	p-value
แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์	.164	.108
แบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)	-.064	.532

จากตารางที่ 14 พบว่า คะแนนจากแบบสอบถาม ได้แก่ แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย(Thai Happiness Indicators; THI-15) ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของระยะเวลาที่คบกับคนรัก โดยใช้ Stepwise Linear Regression นำตัวแปรอิสระเข้าสู่สมการ

ตัวแปร	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients	t	p-value
	B	SE	Beta		
ค่าคงที่(Constant)	-40.587	13.730		-2.956	.004**
อายุ	1.875	.470	.371	3.990	<.001**
รายได้ต่อเดือน	.001	.000	.214	2.303	.023*
r=.462, R²=.213, Adjusted R²=.197 SEE = 28.253					

*p<.05, **p<.01

จากตารางที่ 15 สามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$\text{“ระยะเวลาที่คบกับคนรัก} = -40.587 + 1.875\text{อายุ} + .001\text{รายได้ต่อเดือน”}$$

ซึ่งหมายถึง เมื่อกำหนดให้รายได้ต่อเดือนคงที่ พบว่า ถ้าอายุที่เปลี่ยนแปลงไป 1 ปี ระยะเวลาที่คบกับคนรักจะเปลี่ยนแปลงไป 1.875 เดือน และเมื่อกำหนดให้อายุคงที่ ถ้ารายได้ต่อเดือนเปลี่ยนแปลงไป 1 บาท ระยะเวลาที่คบกับคนรักจะเปลี่ยนแปลงไป .001 เดือน

จากค่า R² แสดงว่า อายุ และรายได้ต่อเดือน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาที่คบกับคนรักประมาณร้อยละ 46.2

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คบกับคนรัก กับคะแนนของแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Spearman correlation

ตัวแปร	ระยะเวลาที่คบกับคนรัก	
	r	p-value
แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28)	-0.018	.859

จากตารางที่ 16 พบว่า คะแนน Thai GHQ-28 กับระยะเวลาที่คบกับคนรัก(เดือน) ของชายรักชายไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional descriptive study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสุขภาพจิต ระยะเวลาความสัมพันธ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของชายรักชายในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาในชายรักชายที่เปิดเผย และยอมรับว่าตนคือชายรักชาย ที่มาทำกิจกรรมร่วมกัน ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 97 ราย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1. แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป 2. แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป General Health Questionnaire ฉบับภาษาไทย 3. แบบวัดสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก 4. แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ Chi-square, Fisher's Exact Test, Independent samples t – test และ One – Way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 18 – 45 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 27.6 ปี ค่ามัธยฐาน 27 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 53.6) มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 8,000 - 54,000 บาท โดยมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 19,861.9 บาท ค่ามัธยฐาน 18,000 บาท ความเพียงพอของรายได้มีลักษณะเพียงพอไม่เหลือเก็บ (ร้อยละ 53.6) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 67.0) มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแบบอยู่ร่วมกัน (ร้อยละ 62.9) มีพี่น้องจำนวน 1-3 คน (ร้อยละ 58.8) เกิดในลำดับที่ 1-3 (ร้อยละ 92.8) ระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่อยู่ในช่วง 1 – 180 เดือน โดยมีระยะเวลาเฉลี่ย 26.5 เดือน ค่ามัธยฐาน 17 เดือน โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ความสัมพันธ์แบบคู่ไม่เกิน 24 เดือน (ร้อยละ 64.9) และส่วนมากเคยมีแฟนมาแล้วจำนวน 1-4 คน (ร้อยละ 76.3)

ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ชายรักชายส่วนใหญ่มีคะแนนแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ-28) อยู่ในเกณฑ์ปกติ (ร้อยละ 87.6) และชายรักชายที่น่าจะมีความผิดปกติทางจิตเวชมีความผิดปกติด้านอาการวิตกกังวลและนอนไม่หลับ มากที่สุด คะแนนแบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Love Scale) ชายรักชายส่วนใหญ่มีความรักแบบความรักที่สมบูรณ์แบบ (Consummate love) (ร้อยละ 48.5) คะแนนแบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ ส่วนใหญ่คะแนนอยู่ในช่วง 26 – 72 คะแนน โดยมีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 55.2 คะแนนจากแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) ชายรักชายส่วนใหญ่มีสุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (ร้อยละ 47.4)

สรุปผลการวิเคราะห์

แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป

ชายรักชายมีคะแนนแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในปัจจัยด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาและจำนวนแฟน ส่วนตัวแปรอื่นไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ โดยชายรักชายที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแบบอยู่ด้วยกันและหย่าร้างหรือแยกกันอยู่มี คะแนนมากกว่าชายรักชายที่มีบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต ($p=0.005$) และพบว่าชายรักชายที่ไม่เคยมีแฟนมี คะแนนน้อยกว่าชายรักชายที่เคยมีแฟนมาแล้ว 1-4 คน ($p=.042$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับคะแนน แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป

ตัวแปรอายุ รายได้ จำนวนพี่น้อง และจำนวนแฟน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับคะแนนแบบสอบถาม สุขภาพทั่วไป

ชายรักชายมีคะแนนแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อคะแนนแบบวัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก, แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทยแตกต่างกัน

คะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไป

ระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่

ชายรักชายมีระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในปัจจัยด้านช่วงอายุและรายได้ ส่วนตัวแปรอื่นไม่พบความแตกต่างกันทางสถิติ โดยชายรักชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 18 – 27 ปี มีระยะเวลาคบกับคนรักน้อยกว่าชายรักชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 28-36 ปี ($p=.006$) และชายรักชายที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 8,000 – 24,000 บาท มีระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่น้อยกว่าชายรักชายที่มีรายได้ อยู่ในช่วง 38,001 - 54,000 บาท ($p=.018$)

ตัวแปรอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่ (p -value <0.001) ขณะที่ตัวแปรอื่นไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

ตัวแปรอายุ และรายได้มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับระยะเวลาที่คบกับคนรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 สามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

“ระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่ = $-40.587+1.875*\text{อายุ}+0.001*\text{รายได้ต่อเดือน}$ ” ซึ่งหมายถึง เมื่อปัจจัยอื่นคงที่อายุและรายได้สามารถทำนายระยะเวลาที่คบกับคนรักได้ร้อยละ 21.3 โดยอายุที่เปลี่ยนแปลงไป 1 ปี จะทำให้มีระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่เปลี่ยนแปลงไป 1.875 เดือน และรายได้ต่อเดือน ที่เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท จะทำให้มีระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่เปลี่ยนแปลงไป 0.001 เดือน

ชายรักชายมีระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อ
คะแนนจากแบบ วัดประเมินค่าสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก, แบบวัดความพึงพอใจใน
ความสัมพันธ์ และแบบประเมินวัด ดัชนีความสุขคนไทยแตกต่างกัน

คะแนนจากแบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์และแบบประเมินวัดดัชนีความสุขคนไทย
ไม่มีความ สัมพันธ์กับระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่และคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสุขภาพ ทั่วไป

คะแนนแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปกับระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่ของชายรักชายไม่มีความ
ความสัมพันธ์กันทางสถิติ

สุขภาพจิตของชายรักชาย

จากผลการวิจัยพบว่าชายรักชายส่วนใหญ่ร้อยละ 87.6 มีสุขภาพจิตที่ดีเมื่อวัดจาก
แบบสอบถามสุขภาพ ทั่วไป สอดคล้องกับข้อมูลของหน่วยงานควบคุมและป้องกันโรคใน
สหรัฐอเมริกา (centers for disease control and prevention) ที่พบว่าชายรักชายโดยส่วนใหญ่มี
สุขภาพจิตที่ดีและสามารถดำรงชีวิตโดยมีสุขภาวะทางจิตได้

ผลงานวิจัยยังพบอีกว่าชายรักชายส่วนใหญ่มีสุขภาพจิตไม่แตกต่างจากคนทั่วไปเมื่อวัดจาก
แบบประเมินวัดดัชนี ความสุขคนไทย ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่ากลุ่มชายรักชายมีความ
เสี่ยงต่อปัญหาทางสุขภาพจิต 2-3 เท่าเมื่อเทียบกับประชากรทั่วไป⁽²⁴⁾ เนื่องมาจากหลายปัจจัย ได้แก่
การไม่ได้การยอมรับจากสังคม, ปัญหา homophobia, การถูกกีดกันทางสังคม (discrimination)
เป็นต้น⁽²⁵⁾ มีการศึกษาที่อธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้ชายรักชายมีอาการซึมเศร้าน้อยกว่า กลุ่มอื่นว่าอาจมา
จากแรงสนับสนุนทางสังคม⁽²⁶⁾ ชายรักชายในการศึกษานี้ส่วนใหญ่มีงานทำ มีรายได้ต่อเดือนเพียงพอ
และส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งจัดว่ามีแรงสนับสนุนทางสังคมที่ค่อนข้างดี
นอกจากนี้ ชายรักชายในงานวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างจากองค์กรฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กร
อิสระที่ทำงานกับความหลากหลายทางเพศ มีการส่งเสริมป้องกันทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทั้งยังมี
บริการให้คำปรึกษาปัญหาสุขภาพจิต จึงมีแนวโน้มว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นชายรักชายที่มีความสนใจใน
การดูแลสุขภาพ จึงมีสุขภาพจิตที่ดีกว่า ชายรักชายจากการศึกษาอื่นที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยพบว่าชายรักชายร้อยละ 12.4 ที่น่าจะมีความผิดปกติทาง
จิตเวช โดยมีความผิดปกติในด้านอาการวิตกกังวลและนอนไม่หลับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษา
ที่ผ่านมาที่พบว่าชายรัก ชายร้อยละ 34.6 มีอาการวิตกกังวล⁽²⁷⁾ ซึ่งมีงานวิจัยโดย Aggarwal และ
คณะอธิบายว่าอาจเป็นผลจากมุมมองในแง่ลบของคนทั่วไปที่มีต่อชายรักชาย (homonegativity)

หรืออาจมาจากกลไกของจิตที่รับ homophobia เข้ามาไว้ในใจ (internalization)⁽²⁸⁾ นอกจากนี้ชายรักชายยังมีปัญหาการนอน สอดคล้องกับการศึกษาของ Patterson และคณะ ที่พบว่ากลุ่มเพศทางเลือกมีปัญหาการนอนมากกว่าเพศชายและหญิง โดยเพศทางเลือก ผู้หญิง ร้อยละ 32 และเพศทางเลือกผู้ชาย ร้อยละ 27 มีปัญหาการนอนซึ่งสัมพันธ์กับปัญหาสัมพันธภาพกับผู้เลี้ยงดู⁽²⁹⁾

ปัญหาสุขภาพจิตในงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าชายรักชายมีความเสี่ยงต่อโรคทางจิตเวชต่างๆอีก ได้แก่ โรคซึมเศร้า, การฆ่าตัวตาย, การติดสารเสพติด เป็นต้น⁽³⁰⁾ จึงมีความสำคัญที่จะส่งเสริมสุขภาพจิตของชายรักชายโดยผ่านทางแรงสนับสนุนทางสังคม เช่น การมีกลุ่มเพื่อนและครอบครัวที่ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการรับมือกับความเครียดในชีวิตประจำวัน การใช้บริการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิตก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากมีปัญหาเรื่องความหลากหลายทางเพศหรือมีภาวะซึมเศร้า, วิตกกังวลหรือปัญหาสุขภาพจิตอื่นๆ

ชายรักชายที่มีบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีคะแนนจากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปน้อยกว่ากลุ่มอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jackie Ellis⁽³¹⁾ ที่ทำการศึกษาผู้ที่สูญเสียบิดาหรือมารดาก่อนอายุ 18 ปี จำนวน 33 ราย เพื่อหาผลกระทบระยะยาว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเสี่ยงเรื่องปัญหาสุขภาพจิต เช่น ภาวะซึมเศร้า และภาวะวิตกกังวล เนื่องจากขาดการสนับสนุน ทางสังคมที่เหมาะสม ส่งผลกระทบในทางลบเช่น ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกโดดเดี่ยว และความเหงา

ชายรักชายที่ไม่เคยมีแฟนมีคะแนนจากแบบสอบถามสุขภาพทั่วไปน้อยกว่าชายรักชายที่เคยมีแฟนมาแล้ว 1 – 4 คน สอดคล้องกับการศึกษาของ Peters และ Liefbroer⁽³²⁾ ที่ทำการศึกษาความเหงาในผู้สูงอายุที่มีคู่เปรียบเทียบกับคนที่ไม่มีคู่พบว่า การไม่มีคู่ทำให้เหงามากกว่าการมีคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตตามมา การศึกษาเรื่องการมีแฟนในกลุ่มชายรักชายต่อสุขภาพจิตยังมีข้อมูลจำกัด งานวิจัยฉบับนี้จึงเป็นการศึกษาที่ให้ข้อมูลด้านนี้ ควรมีการศึกษาต่อไปถึงกลไกและปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งเสริมสุขภาพจิตในกลุ่มชายรักชายต่อไป

ระยะเวลาความสัมพันธ์แบบคู่ของชายรักชาย

ผลการวิจัยพบว่ายิ่งกลุ่มชายรักชายมีอายุมากขึ้นจะมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์แบบคู่ยาวนานขึ้น ชายรักชายที่มีช่วงอายุ 28-36 ปีจะมีระยะเวลาความสัมพันธ์ที่ยาวกว่ากลุ่มชายรักชายที่มีอายุ 18-27 ปี สอดคล้องกับการศึกษาของ Melanie⁽³³⁾ ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อายุมากกว่าจะมีประสบการณ์ในการเลือกคู่ที่ตรงกับความต้องการของพวกเขามากกว่า จึงน่าจะมีระยะเวลาของความสัมพันธ์แบบคู่ที่ยาวนานกว่า

ซึ่งน่าจะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีความผูกพันทางอารมณ์ในผู้ใหญ่ (adult attachment theory) ที่แบ่งความผูกพันทางอารมณ์ออกเป็นความผูกพันแบบมั่นคง (secure attachment) และความผูกพันแบบไม่มั่นคง (insecure attachment) มีการศึกษาของ Zhou Y⁽³⁴⁾ พบว่า เมื่ออายุของประชากรสูงขึ้น รูปแบบของความผูกพันทางอารมณ์ เปลี่ยนแปลงไปตามอายุ ในกลุ่มอายุ 10-17 ปี จะมีเพียงร้อยละ 17 ที่มีความผูกพันแบบมั่นคง และในกลุ่มอายุ 22-69 ปี จะพบว่าความผูกพันแบบมั่นคงเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 49 เมื่อมีอายุเพิ่มขึ้น มนุษย์จะมีความสัมพันธ์แบบคู่รักซึ่งยิ่งขึ้นซึ่งจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและบุคลิกภาพระหว่างบุคคล ความผูกพันทางอารมณ์ที่พัฒนาขึ้นจะทำให้แต่ละคนรู้สึกมั่นคงมากขึ้น⁽³⁵⁾

ผลจากงานวิจัยพบว่าชายรักชายที่มีรายได้อยู่ในช่วง 8,000 - 23,333 บาท/เดือน มีระยะเวลาของความสัมพันธ์แบบคู่น้อยกว่าชายรักชายที่มีรายได้ในช่วง 38,667 - 54,000 บาท/เดือน กล่าวคือ ชายรักชายที่รายได้สูงมี แนวโน้มที่จะมีระยะเวลาของความสัมพันธ์แบบคู่นานขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Conger, Elder et al.'s ที่พบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีบทบาทสำคัญในการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างคนหนุ่มสาวและคู่สมรส การตัดสินใจถือครองสินทรัพย์ร่วมกันเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงในอนาคตของความสัมพันธ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ นอกจากปัญหาด้านจิตใจแล้วมักเกี่ยวข้องกับเรื่องเงินที่ไม่เพียงพอ และพบว่าเศรษฐกิจฐานะที่ีสามารถช่วยเพิ่มคุณภาพของความสัมพันธ์ ในขณะที่ความยากลำบากทางเศรษฐกิจมีบทบาทในการสร้างความขัดแย้งของความสัมพันธ์แบบคู่

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

1. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเป็นชายรักชายที่สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ทำให้เกิดข้อจำกัดในการนำไปอ้างอิงถึงชายรักชายกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งอาจมีบริบทที่แตกต่างกันได้
2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก จึงไม่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ทั้งหมด
3. การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาที่สามารถบอกได้เพียงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต ไม่สามารถบอกถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเกิดสุขภาพจิตได้ เนื่องจากไม่ใช่การศึกษาเชิงวิเคราะห์

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

เนื่องจากสมาคมฟ้าสีรุ้งเป็นองค์กรอิสระ เป็นสมาคมที่จัดกิจกรรมเพื่อที่จะเรียกร้องสิทธิให้เพศที่สาม ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ป่วย และไม่ป่วยเป็นโรคต่างๆ ลักษณะของผู้รับบริการที่องค์กรแห่งนี้ จึงมีการศึกษาสูงกว่าศูนย์รักษาโรคทั่วไป ส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลางถึงสูง กลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยนี้ จึงขาดความหลากหลาย การเพิ่มความหลากหลาย เช่น การสำรวจจากสถานที่หรือองค์กรอื่น อาทิ สถาบันวิจัยโรคเอดส์ อาจสามารถเป็นตัวแทนของประชากรชายรักชาย โดยรวมได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสุขภาพจิตของกลุ่มชายรักชายในขนาดตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อให้สามารถนำไปอ้างอิงถึงประชากรได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของกลุ่มชายรักชาย เช่น การใช้สารเสพติด เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาปัญหาทางสุขภาพจิตด้านอื่น ๆ เช่น ความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า หรือคุณภาพชีวิต เป็นต้น
4. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพถึงสุขภาพจิตของกลุ่มชายรักชาย เพื่อให้ได้รายละเอียดแล้วนำมาวางแผนต่อไป

รายการอ้างอิง

1. ชีวิตที่ดี มีได้จากอะไร? บทเรียนจากการวิจัยความสุขของมนุษย์ที่ยาวนานที่สุด [Internet]. 2558 [cited 1 กุมภาพันธ์ 2560]. Available from: https://www.ted.com/talks/robert_waldinger_what_makes_a_good_life_lessons_from_the_longest_study_on_happiness/transcript?language=th.
2. งานวิจัยเผย ‘คู่รักเพศเดียวกัน’ มีความสุขมากกว่า ‘คู่รักต่างเพศ’ [Internet]. [cited 1 กุมภาพันธ์ 2560]. Available from: <http://love.spokedark.tv/2014/01/23/more-happy-lover/#.WKZ2CfmmB-c>.
3. ใครคือ ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย และสาวประเภทสอง ? [Internet]. [cited 1 กุมภาพันธ์ 2560]. Available from: <http://www.adamslove.org/d.php?id=169>.
4. การขยายบริการตรวจและรักษาเอชไอวีในกลุ่มชายรักชายในกรุงเทพมหานคร [Internet]. [cited 1 กุมภาพันธ์ 2560]. Available from: <http://www.worldbank.org/th/country/thailand/publication/scaling-up-hiv-treatment-for-men-who-have-sex-with-men-what-does-it-take>.
5. ประภาศรี จิระยิ่งมงคล. เกิดมาเพื่อเป็นเกย์. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44; 30 มกราคม - 2 กุมภาพันธ์ 2549; กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์;สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา;กระทรวงศึกษาธิการ;กระทรวงเกษตรและสหกรณ์;กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี;กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม;กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร;สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ;สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย; 2549. p. 498-505.
6. ดำรงชัย บัวล้อมใบ. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาสุขภาพจิตของชายรักร่วมเพศกับชายปกติ. [ปริญญาบัตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2535.
7. Pearkao P. ความเครียดและภาวะซึมเศร้าของเกย์กะเทยไทย Stress and Depression among Thai Gay, Kathoey (Transgender). วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ (Journal of Nursing Science and Health); Vol 36, No 2 (2013): Journal of Nursing Science & Health Vol36 No2. 2014.
8. พรเทพ แพรขาว, ศิริพร จิรวัดน์กุล. สุข ทุกข์ และภาวะสุขภาพจิตของชายรักเพศเดียวกันในชุมชนอีสาน (Happy, Sadness and Mental Status of Male Homosexuals in Isan Community). วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 2551;53(4):377-91.
9. Mental health [Internet]. 2014 [cited 1 มีนาคม 2560]. Available from: http://www.who.int/topics/mental_health/en/.

10. Shives LR. Basic concepts of psychiatric-mental health nursing. 6 ed: Philadelphia : Lippincott; 2005.
11. หทัยชนก เผ่าวีริยะ. ภาวะสุขภาพจิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในแรงงานสตรีข้ามชาติ. [ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2557.
12. Videbeck SL. Psychiatric Mental Health Nursing: Philadelphia : Lippincott; 2014.
13. อภิชัย มงคล, ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์, ทวี ตั้งเสรี, วัชณี หัตถพนม, ไพรวลัย รมช้าย, วรวรรณ จุฑา. การพัฒนาและทดสอบดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย (version2007). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย; 2552.
14. Hahn DB, Payne,W.A. Achieving emotional maturity. New York: McGraw Hill; 1999.
15. อัมพร โอตระกูล. สุขภาพจิต. กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์; 2538.
16. บุญสิตา อิ่มอยู่. วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนสังคมศาสตร์]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2550.
17. รัชดาพร บุตรเริ่ม. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมของชายที่มีรสนิยมรักเพศเดียวกัน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2551.
18. วาสนา ห่วงรักษ์. วิถีชีวิตคู่ของเกย์ในกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏจันทรเกษม; 2547.
19. Sternberg RJaB, M. L. The Psychology of Love. London: Yale University Press; 1988.
20. Deenen AA, Gijs L Fau - van Naerssen AX, van Naerssen AX. Intimacy and sexuality in gay male couples. Arch Sex Behav. 1994;23(4):421-31.
21. ขนทยา สร้อยโมรา. วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักสองเพศในเขตบางแค. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน]. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2556.
22. สัตถกร วงศ์สงคราม. การศึกษาความรักของวัยรุ่น. [ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2552.
23. วาริน เทพายน. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับรูปแบบความรักของคู่รัก. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2542.
24. King M, Semlyen J, Tai SS, Killaspy H, Osborn D, Popelyuk D, et al. A systematic review of mental disorder, suicide, and deliberate self harm in lesbian, gay and bisexual people. BMC Psychiatry. 2008;8(1):70.

25. Cox S. Living On the Edge Gay Men, Depression And Risk-Taking Behaviors. New York: The Medius Institute for Gay Men's Health.
26. Mitchell JW, Horvath KJ. Factors associated with regular HIV testing among a sample of US MSM with HIV-negative main partners. *Journal of acquired immune deficiency syndromes (1999)*. 2013;64(4):417-23.
27. Parker RD, Lohmus L, Valk A, Mangine C, Ruutel K. Outcomes associated with anxiety and depression among men who have sex with men in Estonia. *Journal of affective disorders*. 2015;183:205-9.
28. Aggarwal S, Gerrets R. Exploring a Dutch paradox: an ethnographic investigation of gay men's mental health. *Culture, health & sexuality*. 2014;16(2):105-19.
29. J. Patterson C, P. Tate D, Sumontha J, Xu R. Sleep Difficulties Among Sexual Minority Adults: Associations With Family Relationship Problems. *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*. 2018;5(1):109-16.
30. National Alliance on Mental Illness [cited June 14, 2018]. Available from: [https://www.revolvy.com/main/index.php?s=National Alliance on Mental Illness](https://www.revolvy.com/main/index.php?s=National+Alliance+on+Mental+Illness).
31. Ellis J, Dowrick C, Lloyd-Williams M. The long-term impact of early parental death: lessons from a narrative study. *Journal of the Royal Society of Medicine*. 2013;106(2):57-67.
32. Peters A, Liefbroer AC. Beyond Marital Status: Partner History and Well-Being in Old Age. *Journal of Marriage and Family*. 1997;59(3):687-99.
33. Zimmer-Gembeck MJ, Petherick J. Intimacy dating goals and relationship satisfaction during adolescence and emerging adulthood: Identity formation, age and sex as moderators. *International Journal of Behavioral Development*. 2006;30(2):167-77.
34. The data show that how we connect with romantic partners changes as we age [Internet]. 2018 [cited June 14, 2018]. Available from: <https://qz.com/1206940/attachment-style-changes-with-age/>.
35. Chopik WJ, Edelstein RS, Grimm KJ. Longitudinal Changes in Attachment Orientation Over a 59-Year Period. *Journal of personality and social psychology*. 2017.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0
			หน้า 1/5

ชื่อโครงการวิจัย สุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชาย ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

ผู้สนับสนุนการวิจัย ไม่มี

ผู้วิจัยหลัก

ชื่อ นายเอกเทพ ไมเกิ้ล
ที่อยู่ ที่ทำงานหรือสถานศึกษาของผู้วิจัย ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพระราม 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
เบอร์โทรศัพท์ที่ทำงาน 02-2564298 ต่อ 11
เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 24 ชั่วโมง 062-6230099

อาจารย์ที่ปรึกษา

ชื่อ อ.นพ.ดารุจ อนิวรรณตพงษ์
ที่อยู่ ที่ทำงานหรือสถานศึกษาของผู้วิจัย ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพระราม 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
เบอร์โทรศัพท์ที่ทำงาน 02-2564298 ต่อ 11
เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 24 ชั่วโมง 089-4476627

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เนื่องจากท่านเป็นชายรักชายที่เข้ารับบริการ ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยได้เลือกและรับเชิญให้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากทีมงานของแพทย์ผู้ทำวิจัย หรือแพทย์ผู้ร่วมทำวิจัยซึ่งจะเป็นผู้สามารถตอบคำถามและให้ความกระจ่างแก่ท่านได้

ท่านสามารถขอคำแนะนำในการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้จากครอบครัว เพื่อน หรือแพทย์ประจำตัวของท่านได้ ท่านมีเวลาอย่างเพียงพอในการตัดสินใจโดยอิสระ ถ้าท่านตัดสินใจแล้วว่า จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถตอบแบบสอบถามได้ทันที โดยการตอบแบบสอบถาม ถือเป็น การแสดงความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย (Consent by action)

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0 หน้า 2/5

เหตุผลความเป็นมา

ความสัมพันธ์ที่ยืนยาวของคู่รัก หรือความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่ดี แน่นแฟ้นและมั่นคง รวมไปถึงการที่คู่รักสามารถพึ่งพาอีกคนได้เมื่อต้องการ จะส่งผลให้คู่รักมีความสุข มีความจำที่เฉียบคมเป็นระยะเวลานาน ส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งแตกต่างจากคนที่มีความสัมพันธ์ไม่ดี จะมีความเจ็บปวดทางอารมณ์ ไม่มีความสุข มีสภาวะความจำเสื่อมถอยเร็ว ความสัมพันธ์ที่ดี เป็นบ่อเกิดชีวิตที่ดี ซึ่งคู่รักเพศเดียวกันมีโอกาสเล็กราน้อยกว่าคู่รักต่างเพศ เพราะความต้องการและมุมมองความรักของคนต่างเพศนั้นมีความแตกต่างในหลายๆ มิติ ทำให้สุดท้ายจะต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตัดสินใจยุติความสัมพันธ์

ในยุคกระแสโลกาภิวัตน์กำลังเปลี่ยนผ่าน เฉกเช่นเดียวกับกลุ่มของชายรักชายในสังคมไทยได้รับการยอมรับมากขึ้น ซึ่งจากการสำรวจขององค์การอนามัยโลก พบว่าประเทศไทยมีจำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มชายรักชายทั้งสิ้นประมาณ 560,000 คน รวมถึงประชากรชายรักชายในกรุงเทพมหานคร มีจำนวนประมาณ 185,000 คน ซึ่งความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชายเริ่มต้นจากการเป็นคนรู้จัก และพัฒนาต่อเนื่องจนมาถึงการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน นั้นเกิดจากความพึงพอใจในเบื้องต้นก่อน บางคู่อาจมีเพศสัมพันธ์กันเลย บางคู่ลองคบกันเป็นแฟนก่อน เมื่อมีความสนิทผูกพันมากขึ้นจะกลายเป็นแฟนหรือคู่ครอง ซึ่งชายรักชายนิยมมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน และกลายเป็นการคบหากันแบบคู่ขาที่มีพื้นฐานความพอใจทางเพศเป็นหลัก จึงเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะคู่รักที่ไม่ยั่งยืน โดยที่ในกลุ่มชายรักชายจะไม่สามารถอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนใหญ่หรือกลุ่มใหญ่ ส่วนใหญ่จะคบหากันในวงแคบ แต่ละกลุ่มย่อยจะมีรูปแบบเฉพาะของตนเอง มีกิจกรรมร่วมกับคนที่ใกล้ชิดเท่านั้น โดยที่ความรักของชายรักชายยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม แม้ว่าจะอยู่ด้วยกัน แต่ก็ไม่สามารถมีบุตรได้ เหมือนไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์เอาไว้ ความรักของคู่รักชายรักชายจึงมีแบบเดียว คือรักกันแบบคู่รัก ซึ่งหากความรู้สึกนั้นลดลงหรือจืดจาง ความสัมพันธ์ก็สิ้นสุดทันที แต่บางคู่ก็จะพยายามหาสิ่งต่างๆ มาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทั้งคู่ไว้ เช่น การมีสัตว์เลี้ยงที่รักเหมือนลูก การร่วมกันดูแลกิจการของตัวเองหรือบางคู่รับอุปการะเด็กมาเลี้ยงเป็นลูกและช่วยกันดูแล

ถึงแม้ว่าในสังคมไทยจะให้การยอมรับกลุ่มของชายรักชายมากยิ่งขึ้น แต่ยังมีอีกหลายคนที่ยังไม่กล้าเปิดเผยให้คนอื่นได้รับรู้ตัวตนที่แท้จริงของตนเอง การเปิดเผยตัวตนของชายรักชายให้กับคนที่ไว้ใจ เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือสังคมได้รับรู้ อาจจะทำให้ชายรักชายนั้นถูกกีดกันทางสังคม ถูกปฏิเสธจากคนที่ตัวเองรัก และไว้ใจ ถูกตีตรา ถูกมองว่าเป็นคนอื่น ซึ่งจะเห็นได้ว่า แรงบีบคั้นทางสังคม เหล่านี้ อาจส่งผลกระทบให้กับกลุ่มชายรักชาย ไม่ว่าจะเป็นรู้สึกที่ตัวเองมีปมด้อย ขาดความมั่นใจในตัวเอง ขาดความมั่นคงในอารมณ์ มีความวิตกกังวล ซึ่ให้เห็นถึงการเกิดปัญหาสุขภาพจิตกลับกลุ่มชายรักชาย อย่างไรก็ตามสุขภาพจิตของบุคคลย่อมส่งผลต่อความสัมพันธ์ และความสัมพันธ์นั้นๆ ก็ย่อมส่งผลกลับมายังสุขภาพจิตของบุคคล เช่นเดียวกัน

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0 หน้า 3/5

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์หลักจากการศึกษาในครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาสุขภาพจิต และระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชาย และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ณ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย จำนวนผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย คือ 107 คน

วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

หลังจากท่านให้ความยินยอมที่จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาให้ท่าน ซึ่งท่านจะต้องเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและประเมินด้วยตนเอง แบบสอบถามประกอบด้วยทั้งหมด 5 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 8 ข้อ เวลาทำประมาณ 5 นาที ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป ฉบับภาษาไทย (Thai GHQ – 28) จำนวน 28 ข้อ เวลาทำประมาณ 5 – 10 นาที ส่วนที่ 3 แบบวัดสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก จำนวน 45 ข้อ เวลาทำประมาณ 15 – 20 นาที ส่วนที่ 4 แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ จำนวน 17 ข้อ เวลาทำประมาณ 5 – 10 นาที และส่วนที่ 5 แบบประเมินดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15) จำนวน 15 ข้อ เวลาทำประมาณ 5 – 10 นาที คาดว่าใช้เวลาทำประมาณ 40 – 60 นาที

ท่านมีสิทธิ์ในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมครั้งนี้ รวมถึงสิทธิ์ในการเลือกที่จะไม่ตอบแบบสอบถามในข้อที่ทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายใจ และบอกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ทันที โดยไม่มีผลต่อการทำงานของท่าน

ความรับผิดชอบของอาสาสมัครผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ ผู้ทำวิจัยใคร่ขอความความร่วมมือจากท่าน โดยจะขอให้ท่านปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ทำวิจัยอย่างเคร่งครัด รวมทั้งแจ้งอาการผิดปกติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับท่านระหว่างที่ท่านเข้าร่วมในโครงการวิจัยให้ผู้ทำวิจัยได้รับทราบ

ความเสี่ยงที่อาจได้รับ

ความเสี่ยงจากการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้มีความเสี่ยงเพียงเล็กน้อยคือ อาจจะทำให้ท่านเสียเวลาหรือไม่สะดวกระหว่างที่ท่านเข้าร่วมในโครงการวิจัย

ประโยชน์ที่อาจได้รับ

ท่านอาจไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ แต่ผลการวิจัยและข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ยืนยาวของคู่รักชายรักชาย รวมถึงส่งเสริมรูปแบบความรักที่มั่นคงต่อไป

คำตอบแทนสำหรับผู้เข้าร่วมวิจัย

ไม่มี

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับ ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0
			หน้า 4/5

การเข้าร่วมและการสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว ท่านสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลา การขอลงตัวออกจากโครงการวิจัยจะไม่มีผลต่อการดูแลรักษาโรคของท่านแต่อย่างใด

การปกป้องรักษาข้อมูลความลับของอาสาสมัคร

ข้อมูลนี้อาจนำไปสู่การเปิดเผยตัวท่าน จะได้รับการปกปิดและจะไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่เกิดผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ชื่อและที่อยู่ของท่านจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ โดยจะใช้เฉพาะรหัสประจำโครงการวิจัยของท่าน

การยกเลิกการให้ความยินยอม

หากท่านต้องการยกเลิกการให้ความยินยอมดังกล่าว ท่านสามารถแจ้ง หรือเขียนบันทึกขอยกเลิกการให้คำยินยอม โดยส่งไปที่ นายเอกเทพ ไมเกิ้ล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึกธนาคารกรุงเทพ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ถนนพระราม 4 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 เบอร์โทรศัพท์ 062-623-0099

หากท่านขอยกเลิกการให้คำยินยอมหลังจากที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว ข้อมูลส่วนตัวของท่านจะไม่ถูกบันทึกเพิ่มเติม อย่างไรก็ตามข้อมูลอื่น ๆ ของท่านอาจถูกนำมาใช้เพื่อประเมินผลการวิจัย และท่านจะไม่สามารถกลับมาเข้าร่วมในโครงการนี้ได้อีก ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลของท่านที่จำเป็นสำหรับใช้เพื่อการวิจัยไม่ได้ถูกบันทึก

สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ท่านจะมีสิทธิ์ดังต่อไปนี้

1. ท่านจะได้รับทราบถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงความเสี่ยงและความไม่สบายที่จะได้รับจากการวิจัย
3. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงประโยชน์ที่ท่านอาจจะได้รับจากการวิจัย
4. ท่านจะมีโอกาสได้ซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
5. ท่านจะได้รับทราบว่า การยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถขอลงตัวจากโครงการเมื่อไรก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยสามารถขอลงตัวจากโครงการโดยไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น
6. ท่านจะได้รับเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและสำเนาเอกสารใบยินยอมที่มีทั้งลายเซ็นและวันที่
7. ท่านมีสิทธิ์ในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่ก็ได้ โดยปราศจากการใช้อิทธิพล บังคับข่มขู่ หรือการหลอกลวง

	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารชี้แจงข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย	AF 09-04/5.0
			หน้า 5/5

หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในการวิจัย ท่านสามารถร้องเรียนได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึกอำนวยการ 3 ชั้น 3 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ถนนพระราม 4 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2256-4493 ในเวลาราชการ หรือ e-mail : medchulairb@chula.ac.th
ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย
การวิจัยเรื่อง สุขภาพจิตและระยะเวลาความสัมพันธ์ของชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบด้วยทั้งหมด 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป ฉบับภาษาไทย (Thai GHQ – 28) จำนวน 28 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบวัดสามเหลี่ยมความรักของสเตอร์นเบิร์ก จำนวน 45 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์ จำนวน 17 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบประเมินดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)
จำนวน 15 ข้อ

แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป

รหัส

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน แล้วกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง

1. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี
2. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ

ไม่ได้ประกอบอาชีพ ☐ ₁	รับราชการ ☐ ₂
รัฐวิสาหกิจ ☐ ₃	ธุรกิจส่วนตัว ☐ ₄
รับจ้าง พนักงาน ☐ ₅	อื่นๆ โปรดระบุ..... ☐ ₆
3. รายได้ของท่าน.....บาท/เดือน (รายได้หลักจากการประกอบอาชีพ)

เพียงพอ เหลือเก็บ ☐ ₁	เพียงพอ ไม่เหลือเก็บ ☐ ₂
ไม่เพียงพอ ไม่เป็นหนี้ ☐ ₃	ไม่เพียงพอ เป็นหนี้ ☐ ₄
4. วุฒិการศึกษาระดับสูงสุดที่ท่านได้รับ

ไม่ได้เรียนหนังสือ ☐ ₁	ประถมศึกษา ☐ ₂
มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ₃	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ☐ ₄
อนุปริญญา/ปวส. ☐ ₅	ปริญญาตรีขึ้นไป ☐ ₆
5. สถานภาพสมรสของบิดา - มารดา

อยู่ร่วมกัน ☐ ₁	แยกกันอยู่ ☐ ₂	หย่าร้าง ☐ ₃	อื่นๆ โปรดระบุ..... ☐ ₄
6. ท่านมีจำนวนพี่น้อง..... คน และท่านเป็นบุตรคนที่.....
7. ท่านกับคนรักคบกันมาเป็นระยะเวลา.....ปี.....เดือน
8. ท่านเคยมีแฟนมาแล้ว (ไม่รวมคนปัจจุบัน) ..... คน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป (Thai GHQ – 28)

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงสภาวะสุขภาพของท่านในระยะสองถึงสามสัปดาห์ที่ผ่านมาว่าเป็นอย่างไร กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมายวงกลมรอบคำตอบที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วงสองถึงสามสัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถาม ทุกข้อ

ในระยะสองถึงสามสัปดาห์ที่ผ่านมาท่าน

- 1) รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

ก. ดีกว่าปกติ	ข. เหมือนปกติ	ค. แย่กว่าปกติ	ง. แย่กว่าปกติมาก
- 2) รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 3) รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 4) รู้สึกไม่สบาย

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 5) เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 6) รู้สึกตึงหรือคล้ายมีแรงกดที่ศีรษะ

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 7) มีอาการรบกวนหรือหนาว

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 8) นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 9) ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 10) รู้สึกตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 11) รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 12) รู้สึกกลัวหรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 13) รู้สึกเรื่องต่าง ๆ ทั้บถมจนรับไม่ไหว

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 14) รู้สึกกังวล กระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา

ก. ไม่เลย	ข. ไม่มากกว่าปกติ	ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ	ง. มากกว่าปกติมาก
- 15) หทำอะไรทำให้ตัวเองไม่มีเวลาว่างได้

ก. มากกว่าปกติ	ข. เหมือนปกติ	ค. ค่อนข้างน้อยกว่าปกติ	ง. น้อยกว่าปกติมาก
- 16) ทำอะไรช้ากว่าปกติ

ก. เร็วกว่าปกติ	ข. เหมือนปกติ	ค. ช้ากว่าปกติ	ง. ช้ากว่าปกติมาก
- 17) รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไร ๆ ได้ดี

ก. ดีกว่าปกติ	ข. เหมือนปกติ	ค. ดีน้อยกว่าปกติ	ง. ดีน้อยกว่าปกติมาก

- 18) พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป
 ก. มากกว่าปกติ ข. พอ ๆ กับตามปกติ ค. น้อยกว่าปกติ ง. น้อยกว่าปกติมาก
- 19) รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ
 ก. มากกว่าปกติ ข. เหมือนปกติ ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ ง. มากกว่าปกติมาก
- 20) รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้
 ก. มากกว่าปกติ ข. เหมือนปกติ ค. น้อยกว่าปกติ ง. น้อยกว่าปกติมาก
- 21) สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้
 ก. มากกว่าปกติ ข. เหมือนปกติ ค. น้อยกว่าปกติ ง. น้อยกว่าปกติมาก
- 22) คิดว่าตัวเองเป็นคนไร้ค่า
 ก. ไม่เลย ข. ไม่มากกว่าปกติ ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ ง. มากกว่าปกติมาก
- 23) รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
 ก. ไม่เลย ข. ไม่มากกว่าปกติ ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ ง. มากกว่าปกติมาก
- 24) รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป
 ก. ไม่เลย ข. ไม่มากกว่าปกติ ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ ง. มากกว่าปกติมาก
- 25) คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตัวเอง
 ก. ไม่อย่างแน่นอน ข. ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ค. มีอยู่บ้างเหมือนกัน ง. มีแน่ ๆ
- 26) รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลยเพราะประสาทตึงเครียดมาก
 ก. ไม่เลย ข. ไม่มากกว่าปกติ ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ ง. มากกว่าปกติมาก
- 27) พบว่าตัวเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้น ๆ
 ก. ไม่เลย ข. ไม่มากกว่าปกติ ค. ค่อนข้างมากกว่าปกติ ง. มากกว่าปกติมาก
- 28) พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตัวเองเข้ามาอยู่ในความคิดเสมอ ๆ
 ก. ไม่อย่างแน่นอน ข. ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ค. มีอยู่บ้างเหมือนกัน ง. มีแน่ ๆ

ข้อ	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7	8	9
41	ข้าพเจ้าเห็นว่าความรักความสัมพันธ์กับคนรักนั้น เป็นสิ่งที่จีรังยั่งยืน									
42	ข้าพเจ้าเห็นว่าความสัมพันธ์กับคนรักของข้าพเจ้านั้น เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้ว									
43	ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าต้องมีความรับผิดชอบต่อคนที่ ข้าพเจ้ารัก									
44	ข้าพเจ้าหวังจะให้สายสัมพันธ์กับคนที่ข้าพเจ้ารักนั้น มีอยู่ต่อไปเรื่อยๆ									
45	แม้เมื่อบางครั้งคนรักกลายเป็นคนที่เข้าใจยากขึ้น มาก ข้าพเจ้าก็ยังจะมั่นคงในพันธะผูกพันของเรา									

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ส่วนที่ 4 แบบวัดความพึงพอใจในความสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด โดยให้ท่านนึกถึงคนรักในปัจจุบันของท่าน

ที่	ข้อความ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1	คนรักของท่านมีลักษณะตรงตามที่ต้องการมากน้อยเพียงใด					
2	คนรักของท่านรู้ถึงความต้องการมากน้อยเพียงใด					
3	ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับคนรักเป็นไปตามที่ท่านคาดหวังไว้ตั้งแต่ต้นมากน้อยเพียงใด					
4	บ่อยครั้งแค่ไหนที่ท่านคิดว่าท่านไม่น่าจะมีความสัมพันธ์กับคนรักของท่าน					
5	ท่านไว้วางใจคนรักของท่านมากน้อยเพียงใด					
6	คนรักของท่านเปิดเผยตนเองกับท่านมากน้อยเพียงใด					
7	ท่านเปิดเผยตนเองกับคนรักมากน้อยเพียงใด					
8	ความสัมพันธ์ของท่านกับคนรักมีปัญหาเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด					
9	บ่อยครั้งแค่ไหนที่ท่านกับคนรักมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน					
10	ท่านทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับคนรักบ่อยครั้งแค่ไหน					
11	ท่านภูมิใจกับคนรักของท่านมากน้อยเพียงใด					
12	คนรักของท่านทำให้รู้สึกว่าคุณค่ามากน้อยเพียงใด					
13	ท่านทะเลาะกับคนรักของท่านมากน้อยเพียงใด					
14	บ่อยครั้งแค่ไหนที่ท่านเคยตัดสินใจที่จะสิ้นสุดความสัมพันธ์กับคนรักของท่าน					
15	โดยทั่วไปท่านพึงพอใจความสัมพันธ์ของท่านกับคนรักมากน้อยเพียงใด					
16	เมื่อเปรียบเทียบกับคู่รักส่วนใหญ่ ท่านคิดว่าความสัมพันธ์ของท่านกับคู่รักดีมากน้อยเพียงใด					
17	ท่านรักคนรักของท่านมากน้อยเพียงใด					

ส่วนที่ 5 แบบประเมินดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators; THI-15)

คำชี้แจง กรุณาภาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความตรงกับตัวท่านมากที่สุด คำถามต่อไปนี้จะถามถึงประสบการณ์ของท่านในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา จนถึงปัจจุบัน ให้ท่านสำรวจตัวท่านเอง และประเมินเหตุการณ์ อากาการ ความคิดเห็นและความรู้สึกของท่าน ว่าอยู่ในระดับใด แล้วตอบลงในช่องคำตอบที่เป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยคำตอบจะมี 4 ตัวเลือก คือ

ไม่เลย หมายถึง ไม่เคยมีเหตุการณ์ อากาการ ความรู้สึก หรือไม่เห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ

เล็กน้อย หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อากาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อยหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อย

มาก หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อากาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ มาก หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มาก

มากที่สุด หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ อากาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด

ข้อ	คำถาม	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1	ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต				
2	ท่านรู้สึกสบายใจ				
3	ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายต่อแท้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน				
4	ท่านรู้สึกผิดหวังในตัวเอง				
5	ท่านรู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์				
6	ท่านสามารถทำใจยอมรับได้สำหรับปัญหาที่ยากจะแก้ไข (เมื่อมีปัญหา)				
7	ท่านมั่นใจว่าสามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อมีเหตุการณ์คับขันหรือร้ายแรงเกิดขึ้น				
8	ท่านมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต				
9	ท่านรู้สึกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์				
10	ท่านรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา				
11	ท่านให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกาส				
12	ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง				
13	ท่านรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว				
14	หากท่านป่วยหนัก ท่านเชื่อว่าครอบครัวจะดูแลท่านเป็นอย่างดี				
15	สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน				

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ - นามสกุล   นายเอกเทพ   ไม่เกิ้ล

เกิดเมื่อวันที่   20 ตุลาคม พ.ศ.2534 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2556   สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต

จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ.2559   เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

